

Oğuzhan Okumuş

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.04.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Oğuzhan Okumuş

...

1 Ayrılık vakti

Vakitsiz ayrılık mı olur deme,
Gün gelir vakit ayrılık olur.

Oğuzhan Okumuş

1 Kalem 1 Kağıt ile

Bugün bir kalem ve kağıt ile,
Bir adamı idam edebilirken,
Bir başka adamı hürriyete kavuşturabilirim,
Yine aynı kalem ve kağıt ile
Milyonları kanlı savaşlara sürüklerken
Dünyayı savaştan arındırabilirim
Yalnız bir kalem ve kağıt ile
Ömrümü en ince ayrıntısında kadar anlatabilir
Ve kağıt üzerinden ömrüme ömür dahi katabilirim
Evet yalnız ben bilirim
Bir kalem ve kağıt ile
Acıların dinmeyeceğini
Yaşanan hiçbir şeyin geri gelmeyeceğini
Yazılanların anlamı olsa bile
Kaybetmenin anlam ifade etmeyeceğini
Yalnız bir ben bilirim
Bugün bir kalem ve kağıt ile
Varlığın için olmasa bile
Yokluğun için ölebilirim

Oğuzhan Okumuş

21.yy

Her devir bir devrim gördü,
Zaman nicelerini tarihe gömdü.
Her insan bir insandan doğdu,
Bir insan bin insanı boğdu.

Oğuzhan Okumuş

7.asır

7.asır
Yetti dünyada ki gelmiş ve gelecek zamana,
Bundan sonra insanoğlu gün geçtikçe ziyanda,
Sarılacak her şey kaldı 7.asırda.
Şu an her şey bambaşka,
Kir akar olmuş açılan her kuyuda,
Ancak doğal bir afet pak eder bizi bu buhran da.

Oğuzhan Okumuş

Ağır aşk

Bir gün gelecek bu yapraklarda mürekkep dahi solacak,
Bir gün gelecek bu yazılanları kimin yazdığı unutulacak,
O gün geldiğinde bunları bir Şekilde okuyacak olanlar,
Őunu asla akıllarından ııkarmasınlar,
Şu kelimelerin her biri
Özlem dolu hasret ağacının gölgesinde,
Zaman zaman donarak,
Zaman zaman yanarak yazıldı,
Çok sevdi ve çok zledi,
Fakat kavuŐamadı.

Oğuzhan Okumuş

Ahmaklar

Buldum diyenin vardığı yer idi gaflet,
Yılların soldurduğu fer içinde hayret.
Telaş içinde geçen zaman yalnız bir müddet,
Niyesine bakmadan niyetine girmekti asıl cürret.
Cesurdan suali olmayan erdem idi cesaret,
Şu an anlamca silindi fakat sesi hala yüksek.
Yazık desem yazık olur yazdığıma,
Yazmaz isem kalır yazık olduğuyla.

Oğuzhan Okumuş

Akılsız

Karanlık bir oda da
Bir mum ile ben varım Şu anda
Birkaç gölge dans ediyor duvarda
Gölgelerinde sonu
Benim gibi bir nefeslik anda

Şu koca dünyada,
IŞık bir an için kaybolsun da,
Nice akılsız gölge akıllansın ,
Gerçek olanın ışık olmadığını,
Nice akılsız,toprak olmadan anlasın.

Oğuzhan Okumuş

Al Götür Beni Benden

Bir gün ki asra bedel,
Yüreğimi deler geçer,
Yan yana olmak varken,
Bu ayrılık beni benden eder.

Zaman göz göre göre sensiz geçiyor,
Seninle şahlanan yüreğim,
Sensizlikten can çekişiyor.

Ben artık geçtim benden,
Yarınların umudu, mutluluğu senden,
Bir sabah bir sabah gel kaldır beni yerden,
Al al götür beni benden.

Oğuzhan Okumuş

Alim

Alim olan bir ateş yakmalı,
Cümle alemlerini aydınlatmalı,
Cahili uykusunda avlamalı,
İlmi diyar diyar dolanmalı.

Oğuzhan Okumuş

Aramak

Dar bir sokaktan geiyorurur bugün,
Demirin demiri dövdüğü,
İnsanın insana sövdüğü,
İşte böyle günlerin döndüğü,
Bu sokağın başından arayı döndüğümde,
İyi ve kötü bir arada aynı düğünde,
Geçti gitti ömrüm bu sokaklarda dün,bugünde,
Yalnız kendimi aradım yitip giden ömrüm de.

Oğuzhan Okumuş

Artık Gitmeli

Bu münasebet bitmeli,
Münasebet neden kimse bilmedi,
Artık gerçekten gitmeli,
Insan biraz da kendini dinlemeli,
Yazmak,çizmek Şu zamandan sonra fuzuli.

Oğuzhan Okumuş

Aslında

Koştuk koşulması manasız yollarda,
Yorulduk yaşamı yordayamadığımız anlarda,
Güldük eğlendik geçti gitti yıllarda,
Ne güldük ne de eğlendik aslında.

Oğuzhan Okumuş

Aşkın Acı Hâli

Ölüm yokluğuna,
İnsan alışıyor zamanla.
Asıl mesele,
Yaşarken alışmak ölüme.
Bir yerde nefes aldığını bile bile,
Sevdiğini gömmek kefensiz, topraksız gönlüne,
Buna kim alışırım derse birine,
Gelsin yol göstereyim alışmak nice.
Her aldığın nefes batır içine ince ince,
Kan kusar gibi olursun aklına geldikçe.
Zamanında heyecandan iki büklüm olan mide,
Ağrısız sızısız geçirmez oldu bir ,iki gece.
Alev alev yanar yüreğim sessizce,
Cehennem dedikleri bu belki de.
Bugün çıkıp gelsen bile,
Senin dahi derman olacağın yok sensizliğe.
Aradığım nice,bulduğum nice,
Ben daha çok yanarım bu derdime.
Keşke biraz aklım olsa da yetse şu işe,
Akıl da yanar mı ? Kalp gibi her gece.
Aklın sahibi bunu da bana sen söyle.

Oğuzhan Okumuş

Avrupa

Medeniyet beşik Avrupa,
Açlık,sefalet Afrika,
Dağlar ovalar kan orta Doğu'da,
Zulüm,baskı orta Asya'da,
Nerede insanoğlu,
Medeniyet nerede burada,
Medeniyetin sahibi milyonları birbirine kırdıra,
Sefalet içinde gafil ondan medet uma,
Sabah akşam Avrupa türküsü cığıra,
İnsan ancak Avrupa da insan sana,
Hele bas bakalım bir damarına,
Üç vakte geliyor lidil boy,fet men sana,
Milyonları görürsün toprak üstünde yata,
Nehirler,çeşmeler oluk oluk kan aka,
Hani medeni Avrupa ,
İnsan hakkı diyordu ya sana,
Sen medeniyet nedir diye sor bakalım,
6 Ağustos 1945 sabahı uyanan japon çocuğa,
Gök parladı,arş çatladı bir anda,
Al işte elinde güller karşında medeni Avrupa.
Her yere demokrasi götürme uğruna,
Nasıl da çalışıyor yardımsever Avrupa,
Demokrasi Avrupa da yok belki ama,
Avrupalının demokrasi dediği bastığı yere bela,
Çok değil yakın zamanda,
Kuzey Irak ulaştı bu ulvi bayrağa,
Şimdi on dolara adam vuruluyor sokakta,
Havaların soğuk gidişine dayanamadı Avrupa,
Açtı klimayı Arapların diyarına,
Verdi ateşi çaktı insanı insana,
Arap baharı orta Doğu'da,
E alın bahar geldi size bir anda,
Sistem köpek,
Köpek masum bu arada,
Evde medeni sokakta haylaz Avrupa ,
Parsel parsel böldü dünyayı aklınca,
70 ortalarına kadar zenci dedi insana,
Baktı iş gücü yok piyasada ,
Zenci oldu inci bir anda medeni Avrupa'da.
Adi vücut bulsa benzer sana,
Ona bir isim koymak gerekse adı Avrupa.
Ona yakın durma gafil amca,
Baktın o yaklaşıyor peace diyorsa sana,
Bir de democracy falan duyduğun anda,
Top,tüfek,ilim,irfan neyin varsa haydi durma,
Vakti geldi kalkıyoruz taarruza,
Gazamız mübarek ola,
Bu skolastik arkadaşlara,
Yıllarca vurduk dağlarda ovalarda,
Kendinden başkasına yaşama hakkı görmüyor da,
Demokrasi diyor sağda solda,
İşte amca budur sana medeni Avrupa.

Oğuzhan Okumuş

Ayrılık

Denizde bir balık,
Ormanda bir geyik idim.
Senin gittiğin gün,
Geçmişî yaralı,
Geleceği sancılı kaldım.
Yokluğun ;
Önceleri lodos iken,
Sonları poyraz oldu.
Yokluğunun ateşi ;
Gece ayrı,
Gündüz ayrı yandı.
Etrafta ne bir balık,
Ne de geyik kaldı.
Senden sonra bana ;
Kan kusan bir adam,
Can yakan bir özlem,
Yitip gitmiş yıllar,
Yaşarken ölen düşler,
Mevsimi olmayan aylar ve anlamsız yıllar kaldı.

Oğuzhan Okumuş

Bahar

Dönüp dolaşan dağlar aşan bir nehir gibi,
Elbet varacağız vuslat beldesine.
Şen şakrak kuşlar gibi,
Gelecek bahar ömrümüze.
Dinecek usul usul akan yaşlar,
Dökülecek sırtımızda yük olan taşlar.
Bize merhaba diyecek yüksek ağaçlar,
Şimdi göz bebeklerinde bir deniz parlar,
Alabildiğince yeşile uzanmış yollar,
Kapıda bekleyen bir bahar,
Unutma her gül bir gün solar.
Sanma bülbül senden başka gül arar.

Oğuzhan Okumuş

Bahar da Akşamüstü

Hasret yüklü kervanları taşıdık bu yollarda,
Yalnız bir gün kavuşmak umuduyla,
Hasret türküsü dudaklarda,
Kavuşmak kim bilir hangi baharda,
Vakit akşamüstü oldu bir anda,
Kavuşmak sevda dolu yüreklere çok uzakta,
İnşallah geleceğim sana bir akşamüstü baharda.

Oğuzhan Okumuş

Basit aşk

Her şey sevmekle başlar,
Ben seni sevdiğimden beri benim,
Seni sevmek öyle güzel ki,
Deniz gibi güneş gibi,
Sen öyle değerlisin ki,
Sağlık gibi huzur gibi,
Biliyor musun ?
Hayatımda hiçbir gün,
Senli günlerin yerini tutmuyor,
Bazen insanlar hayatta ,
Her şeylerini kaybederler de,
Derin bir sessizliğe bürünürler,
İşte tam o anda,
Güneş yeniden doğar dışarıda,
Tüm hayalleri umutları getirir ayağına,
Sende benim doğan güneşim,
Bugünüm yarınım,
Sen yüreğimde solmayan gülüm,
Sen benim ömrümsün.

Oğuzhan Okumuş

Baykuş

Doğum sancısı tutmuş sanki geceyi,
Onun da bir derdi var belli ki.
Bir baykuşun kanat sesleri,
Gecenin sancılı sessizliğini deldi geçti.
Bir çift kanadım olsa,
Bende dağıtır mıydım sessizce akıp geçenleri.
Benimki tamamıyla bir hayaldi,
Oysa ki baykuşun derdi belli.
Gün doğmadan çözmeli,
Açlık gibi ketum bir bilmeceyi.
Benim göreğim daha kaç gece varki,
Ya bundan önce gördüklerim neydi.
Gece ve baykuş herkes için kati,
Ya ben, ben şahiden varmıyım ki.

Oğuzhan Okumuş

Belkilerin Katli

Suluk soluğa bir beden,
Dışarıya hiç ses vermeden,
Yalnız sevgi bekledi senden.

Eller açtı göklere,
Yaşlar döktü yerlere,
Bir gün olsun gelirsin diye,
Yalnız seni bekledi,senden.

Hayat buhranlara gebe iken,
Yarına herkes meçhul derken,
Ben yarını hiç düşünmeden,
Yalnız seni bekledim,senden.
Bir sabah çıkıp geleceğini hiç bilmeden.

Öyle ki nasip oldu,
Gözlerinde güneş doğdu.
Sevgin acabaları boğdu,
Belkilerin yüzü soldu.
Bir çift ürkek yürek sevgiyle doldu.

Oğuzhan Okumuş

Beş Yıl Önce Bugün

Öyle yada böyle,
Bir sebebi olmalı ölümün.
Asla bahanesiz olamaz senin ölümün,
Aklın alır yanı yok buradaydın dün,
Beş yıl önce bugün.

Bugün her şey için aynı demek güç,
Değişmedim desem o da gülünç,
Dayanmaktan ziyade alışmak bir hayli güç,
Acı hatırlar bile yokluğunda gülünç.

Salmadım kendimi savrulmadım gibi,
Eğilmedim kimseye ben de sen gibi,
Özlemin seni geçti geçecek gibi,
Bitmeyecek mi bu hasret başladığı gibi.

Bağrıma saplanan küflü çivi,
Acın her geçen gün daha da diri.
Söküp alsın artık seni de biri,
Bu birliktelik beni benden etti.

Oğuzhan Okumuş

Beşeri Göç

Kör gözler,
Bakan körler,
Görmek için göz gerekli derler,
Işık olmadan gözler neyle,
Ya rüyalar gören kapalı gözler,
Bunca hakikati kim nasıl gizler.
Ömür yapraksız takvime benzer,
Her günü geçmiş say birer birer,
Yarın sanma seni var eyler,
Toprak gün ve gün seni bekler,
Ansızın bir kürek toprak beller,
Yorulmuş adam terini siler,
Canlar, cananlar ve eller,
Gözleri yaşlı bir kaç anı da seni söyler.
Semaya açılmış eller,
Biraz evvel seni gömdüler.
Artık açıldı gözler,
Göç edeceği yeri insan az çok kendi tayin eder.

Oğuzhan Okumuş

Bıçkın Fırtına

Bıçkın bir fırtına patladı,
Denizin orta yerinde amansız bir mücadele başladı.
Tahta bir sandal fırtınada savruldu,
Yarısından kırılmış bir çift küreğe,
Ömrünün çoğu yitmiş bir adam sarıldı.
Yaşadık! dedi.Yandık! diyeceğine,
Yaşadık, hayatı gönlümüzce.
Vakit, gitme vakti olsa bile,
Öyle kolay bitmeyecek bu amansız mücadele.

Oğuzhan Okumuş

Bırakma

Aldanma sakın zevahire,
Yalnız bak yüreğinde ki zahire,
İkisi denk geliyorsa birbirine,
Bırakma sakın onu bir diğerine.

Oğuzhan Okumuş

Bilin

Varlığı bahse değen her şeyin,
Yokluğunu siz kişiden bilin.
Söz üstüne söz işiteni,
Kulaktan öte yok bilin.
Deryanın bin bir türlü halini,
Rüzgar işi bilenin,
Dünyanın bin bir türlü halini,
Bildim derken aldandığını bilin.
Dost derken cihanı,
Düşman derken fitratı,
Sallanıp duran saltanatı,
Her şeyden öte evveliyatı kendinizden bilin.

Oğuzhan Okumuş

Bilmece

Bir dere çağlayan,
Yahut bir elmas parlayan,
Habersiz kaderleri bağlayan,
İnsanoğlu onun yolunda yayan,
Ondan bi haber olan nadan,
Baldan tatlı yavan,
Sen bulup yitirmiş olana yan,
Bulmak nasip olmadıysa dayan,
Öncesini bir anda yok sayan,
Onu bulan,ona varan asıl yaşayan,
Sevda demiş hâlinden anlayan,
Sevgi dedi onu bulan,
Onsuz geçen her an ziyan.

Oğuzhan Okumuş

Birlikte Yandık

Ya zamandan dert yandık,
Ya insandan,
İkisi birden gelmedi,
Doğru bildiğimiz yandan,
Şimdi sen geliyorsun sol yanımdan,
Zamanı değil diyorsun bir yandan,
Yitip gidiyoruz birlikte öte yandan,
Bir avuç kül yanan yüreklerimizden bize kalan.

Oğuzhan Okumuş

Bitti

Bir ağaç altındayım şimdi
her şey öylece akıp gitti
bir yaprak koptu bir rüzgar çıktı yaprak savruldu rüzgar dindi yaprak öylece yere indi
bir ağaç altındayım şimdi
toprağın üzerinde
ağacın altında rüzgar çoktan dindi
üzerinden bir karınca geçti ve gitti
her şey nasılda bir anda bitti

Oğuzhan Okumuş

Boş beleş

Yazmak falan boş beleş hikaye,
Ben en çok okumak istedim yazdıklarımı seninle,
Ardında kalan her şeyin üstünde bir leke,
Bu sevda mıdır ki böyle geldi göze ,
Gördüklerimi gör istedim benimle birlikte ,
Sende sev istedim beni ömründe bir kere,
Geçemedik mi nasip köprüsünü el ele,
Düşmeyecek mi artık saçların çıplak tenime tane tane ,
Nasıl bakacağım aynada kendi yüzüme,
Nasıl anlatacağım sensizliği yüreğime ,
Söz,sembol,işaret hepsi artık nafîle,
Nasıl dolar boşluğun yokluğunda birden bire,
Yar diye bastığım bağrımda yaralar açtın içten içe.

Oğuzhan Okumuş

Bugün Dün

Bugün hiç bilmediğim bir yerdeyim,
Zamandan ve mekandan soyutlanmış haldeyim,
Aslında yerli yerimdeyim,
Ama bugün yabancı biriyim,
İçimde tarifsiz bir acı,
Tarifsiz acıların sebebi birkaç anı,
Zihnimde nasıl ulaştığımı bilmediğim bir kanı,
Kendimi kaybettiğim bu yerde buldum erbabı,
Hala hayatta olmama rağmen yitirdim cananı,
Nerede o hiç bitmeyecek sevginin kaynağı.

Oğuzhan Okumuş

Buhran

Bana dokunmayan yılan,
Nereden dolanırsan dolan,
Dokunduğunu mutlu edecek dahi olsan,
Yine de seni boğmadan bırakmam.
Doğru uğruna dokuz köye kilit vuran,
Ölüm olsan seni yüzüstü bırakmam.
Yalan uğruna yalanıp duran,
Dilin olmasa kime ne faydan.
Bin bir türlü hali olan insan,
Hayvandan öte bazan...

Oğuzhan Okumuş

Cehalet

Cehalet ile bayındırlık uman,
Soluksuz halin dahi bu memlekete ziyan.
Ya sen duyduğunu tekrar eden papağan,
Bilirim yoktur senin de akıl ile aran.
Nasıl varılır hakikate bunlar uslanmadan...

Oğuzhan Okumuş

Çanakkale de Er

Elleri kınalı birkaç er,
Karşısında çelik gibi küfrü beşer,
İnsan seli dar boğaz da üçer beşer,
Küfrün elinde gümüş hançer,
Bu savaşta yalnız dualar siper,
Allah diyerek kazılan mevziler,
Küfre bir an olsun geçit vermediler,
O gün vatan müdafaasını cihana öğreten erler,
Nice şehit ve gaziler,
Bugün oluk oluk yitip giden nesiller,
Biraz olsun dedelerine benzeseler yeter.

Oğuzhan Okumuş

Çıkmaz

Ellerin tutmaz
Gözlerin görmez
Gönlün bilmez olsa da
Sana sevda yüklü bir kervanda
Ben en ön safta
Sana öylesine uzakta
Bir an kadar yakında
İkisi de aynı sokakta
Senden ayrılmakta

Oğuzhan Okumuş

Çiftçi

Dağlar denizler aştım da,
Döndüm baktım kendime,
Sanki gitmedim bir adım öteye,
Oysa anın mutluluğu sinmişti gönlüme,
Gönül bağına ekilen bu son fideyle.

Oğuzhan Okumuş

Çocuk Oyunağı

Savaşın beşiği bir coğrafya da,
Çocuk oyunağı oldu patlamayan bir bomba.
Kime dűřman dođduk bu dűnyada,
Kimin diyeti ödendi asırlardır akan kanda,
Kimin yaşamına yaşam kattık bu kanlı fermanlar da,
Nice canları gömdük kara topraklara,
Toprak doydu mu sahi toprakla.
Kader,elzem imtihan şu hayatta,
Çocuk yaşta toprağa gideni taşımak omuzlarda,
şağ olmanın ölmekten beter olduğu işte o anda,
İnsanın ne mal olduğunu insan ol ve anla.

Oğuzhan Okumuş

Çocuk Yürek

Ay ha yarım olmuş ha tam,
Yürekleri sarıp sarmalayan gam,
Yağmur ile damlayan dam,
Yaş kemale erdi yürek ham,
Kapanır mı yaralar yama ile tam,
Bu geceler de ağlayıp duran,
Yok kalmadı halden anlayan,
Göz bebekleri ay gibi parlayan,
Çocuk yüreğim az daha dayan.

Oğuzhan Okumuş

Dağ

Rüzgarı alıp sırtına çıkacaksın dağlara,
Yaşanacak yer kalmadı insan olana insanların arasında,
Beyhude dolanma artık Oğuzhan buralarda,
Çöz boynundan zinciri koş uçsuz bucaksız ovalarda,
Çık gökyüzü ile yeryüzünü bir eden dumanlı dağlara,
Orada vahşi bir hayat seni bekliyor olsada,
Korkma! Hic bir vahşet ehli hayvan insandan daha fazla zarar veremez sana.

Oğuzhan Okumuş

Darağacı

Sıcak oda ve bir fincan kahve,
Eşlik ediyor gecene,
Biz soğuk koridorlarda,
Derin bir sessizlik içinde,
Fısıltı sesleri dinliyoruz içimizde.
Yaşımız küçük diyor biri,
Henüz habersiz,
Oysa ki yaşlarımızı büyütüyor birileri,
Sabah olmak bilmiyor,
Sen bir şiir okuyorsun acıklı,
Bizim sonumuza eşlik edercesine,
Bir parça kağıt mühürleniyor,
Ve biri son isteğimizi soruyor,
Güneş doğmaya sen uyumaya çalışıyorsun,
Bizim hayallerimiz,
Bizim umutlarımız,
İleri geri sallanmaya başlıyor,
Ve boğuluyor saniyeler içinde.

Oğuzhan Okumuş

Dede

Asırlık bir çınarın dibinde,
Tahta bir sandalyede,
10 yıllık bir dede,
Gel de zaman doldu de.

Oğuzhan Okumuş

Deli

Issız dağların etekleri,
Gizler eşsiz güzellikleri.
Bir bahar günü çıkan yeli,
Koynunda gezdirir bu deli.
Uzaktan baktın mı öyle neşeli,
Bir yanaşmaya gör ki,
Göğsünde cehennem ateşi,
Gözlerinde kahve rengi sevgili,
Sirtında gam keder yüklü semeri,
Bir gün son bulacak olsa da bu deli serüveni,
Dinle yüreğinden gelen deli sesi :
Her şeye rağmen delice sevmeli ve sevimli.

Oğuzhan Okumuş

Demir Kapı

Paslı bir demir kapının ardında,
Yabancı otlar bitmiş toprağın bağrında.
Önünden gelip geçeni var ama,
İçine giren kalmamış dünyada,
Zamanın bayındır kara toprağında,
Tembellik kol geziyor şu anda,
Böyle nice viraneye rastladım da,
Hiç varamadım bugünkü kadar idrak noktasına,
Çürük bir tahta çerçevenin arkasında,
Rast geldim çocuk olduğum yıllara,
Çocuklar taze başaklar gibi boy veriyor olsa da,
Çocukluk yitip gidiyor paslı kapılar ardı sıra,
Nizamın bir yönü olmasa,
Nizamdan bi haber olurduk amma,
Doğumla başlayan nice macera,
İkinci doğumla bitiyor aslında,
Asıl elzem olan da,
İkinci doğumdan önce aldığın temel gıda,
Unutma ;
Senin bağrında biten ot da,
Günün birinde kalacak paslı kapılar ardında.

Oğuzhan Okumuş

Dengesizlik

Kalemi yırtıp, kağıdı kırıp attım,
Sensiz basit eylemlerde dahi hata yaptım,
Senin hayalini sineme sarıp yattım,
Uyuyup uyanıp gelirsin diye baktım,
Akşamları kalktım sabahları yattım,
Güneş görmeden kendime umut sattım,
Aynada durup durup kendime baktım,
Ben hangi arada senden bu denli uzak kaldım,
Sana senden ayrı geçen günlerde de bağlandım,
Şimdi sarmaş dolaş ben ve kara bahtım,
Bugün de senden ayrı kalktım.

Oğuzhan Okumuş

Derdim de dertli

Birkaç kelimenin yan yana gelmesi,
Hiç anlata bilir mi insanın içindeki seli,
Bir yanda hayatın soluk rengi,
Öte yanda ben soluk benizli,
Öbür yanda çalgı çengi,
Herkesin bir derdi var belli,
Kimi ağlıyor gülmeli,
Kimi diyor gülmek neydi,
Acı da insan gibi bin bir halli,
Yarından umut kaldı mı sahi,
Mutluluk yakın diyen nerede hani,
Dünya gam hanesine,
Biz çilekeş doğduk demek ki,
Sabah,akşam öylece geçti gitti,
Havada toprak kokusu var sanki,
Ne geçmezler geldi geçti,
Şu dünya da bizler gibi fani.

Oğuzhan Okumuş

Devri İzdivaç

Bu devrin izdivaç tablosu kara kalemle çizilmiş,
Renkler birer birer silinmiş,
Er kişinin ziyneti iş imiş,
Atlılar hanım kıza nasip imiş ,
Kerpiç damlar pis imiş,
Aklına beton yığınları girmiş,
Sadakat,sevgi,vefa neymiş,
Var gibi göstermek marifet imiş,
Değeri maddeden bilmiş,
Ruhun özünü çoktan silmiş,
Yüreğine korku sinmiş,
Gel zaman git zaman böyle geçmiş,
Hanım kız işte böyle yürekten sevmiş,
Er kişi hanım kızı bırakıp gitmiş,
Hanım kızın sevgisi artık bitmiş,
Bu devrin izdivacı işte bu imiş.

Oğuzhan Okumuş

Doğum ve Ölüm

Tam yirmisekiz yıl sonra yine bir Cuma,
Haziran ayı ve altıda biri.
Yirmisekiz yıl önce bugün duyuldu,
Bedenimin yeryüzünde ki ilk cılız sesi.
Başlangıç herkes için belli,
Fakat son meçhul ve gizemli.
Anladım ki zaman geçip gidenlerden,
İnsanlar gibi gelip gidenlerden.
Anladım ki hiçlik deryasında tutmuş mayan,
Bakmayın öyle sanki bir benmişim gibi tutunamayan.
Düşe kalka, yalın ayak ve yayan,
Şimdilik böyle yola devam.
Gün olur yeniden doğarım bir Cuma,
O gün sen sen ol bende ses seda arama.

Oğuzhan Okumuş

Dün-ya

Dün ki yakın uzak oldu,
Bugün şehri ırak oldu,
Geleni gideni sondu,
Diye diye yürek soldu,
Derken sabah oldu,
Bahçeme kuşlar kondu,
Güllerim talan oldu,
Artık tamam vakit doldu,
Bedenim toprağa kondu,
Dünyanın rengi soldu.

Oğuzhan Okumuş

Dünyada Zaman

Karşımda halinden hoşnut bir adam,
Eski zamanda bilinen adı bezirgan.
Ben, yıllar yılı hep aynı perişan,
Toz toprak içinde yaşadığım yaşam.
Vakit cömert olsa şöyle bir an,
Onu bile görmeye yetmez ömrümde zaman.
Herkes gibi geldik bizde anadan üryan,
Tamam, oldu dediğimiz ne varsa kaldı yavan.
Öyle yahut böyle gel git oyalan,
Ardımızda yalan önümüzde yalan.
Bir top beze sarıldı,
Börtü böceğe karıştı,
Şimdi dünyalar sahibi olduğunu sanan.

Oğuzhan Okumuş

Düş

Karanlık ne garip yokluk,
Varlık içinde bilinmez bir boşluk.
Hırsız için entari,
Gök bilimci için şölen yeri,
Aynı karanlık aynı gece,
Kağıt lazım,
Kalem gece.
Sokaklar da amansız itişmece,
Sefalet kol geziyor şehrin içinde.
Bir grup cümbüş peşinde,
Kalani ser sefil serilmiş yere.
Alem düşmüş düş alem olmuş bu gece,
Düş ile yatıp kalktık senelerce.

Oğuzhan Okumuş

Düz Aşk

Bu aşka düştüm düşeli,
Bu hayatta ne olacak olursam olsam,
Yinede sensiz olmam,
Öyle güzel gülüyor,
Öyle güzel seviyor,
Öyle güzel sarıyorsun ki beni,
Dağ gibi duruyorsun arkamda,
Yılmak yok,
Durmak yok,
Korkmak yok diyorsun bana,
Umudumu kaybettiğimde umut,
İnancımı kaybettiğimde inanç,
Gücümü kaybettiğimde güç veriyorsun bana,
Eksik ne varsa sen tamamlıyorsun hayatımda,
Varlığın yarınların umudu,
Sen yüreğimin huzurusun.

Oğuzhan Okumuş

Düzenbaz zenler

Kayıp denecek kadar,
Kayda değer ah var,
İşte budur senden kalan kâr.
Seni,senden başka her şey saydığım zamanlar,
Bugün boşlukta sallanıp duruyorlar.
Kati gördüğüm bir şey var,
Senden öte sen yaratmış zihnim dediğim canavar.
Vefa,sadakat ve sevgi yük olmuş sanâ yar,
Sevdayı yalnız sadakat pınarı sular,
Sadakati terk eyleyen sevda zamanla yosun tutar,
Senden haneme yazıldı zarar,
Zaman elbet bu pislik için mezar kazar,
Gerçek manada sevdaya varana kadar,
Kim bilir kaderde daha kaç yanılğı var.

Oğuzhan Okumuş

Elbet

Elbet zamanı gelir her şeyin,
Su içmenin yahut sevmenin.
Elbet aşılacak yeri vardır her yerin,
Bir dağın yahut bir nehrin.
Elbet gelecektir mevsimi,
Sevmenin ve sevilmenin.
Madem ki elbetlerle dolu yüreğin,
Bekleyelim ve görelim.

Oğuzhan Okumuş

Eller

Eller görüyorum tozlu topraklı ,
Toza toprağa bulaşığa aman demeden uzanan eller,
Açlar doyuran yalnızlık düşmanı eller
Gamin her türlüünü avuçlayan umuda yapışıp kalan eller
Gün gelince çağlayan derelerde yıkanan eller,
Yarınlara uzanan eller,
Sen bittim dediğinde başını okşayan eller,
Üşüdüğünde ovaladığın hayata tutunan eller,
Hiçbir zaman ne yediğini ne içtiğini bilmeyecekler,
Hangi yolda ne yükü yürüdüğünü görmeyecekler,
İşte o eller,
Senin için her zaman bir şey söyleyecekler.

Oğuzhan Okumuş

Elma

Büyük bir hapishane,
Adı Dünya.
Binlerce koğuş içinde,
Milyonlarca organizma,
Yaşam formu,yahut canlı,
Belki cansız.
Yaşananlarsa ne ala.
Diğerlerini bilemem ama,
Beni buraya düşüren,
Yalnız dalında güzel olan bir ELMA.
Bir fazlasına sahip olma arzusu,
Kuralları yıkma dürtüsü,
Ve belki anarşist düşünce öğrüntüsü.
Fakat ne ala,
Uzanan el benim değil!
Zaten sevmem ELMA.
O anı yaşamadım,
O alemde hiç bulunmadım da.
O halde soruyorum sizlere ;
Kim Adem ?
Kim Havva ?
Ya Elma,
Onu gören var mı aranızda

Oğuzhan Okumuş

Emin

Duman dumana giden bir köy kahvesi,
Yaşarken ölen bir neslin hikayesi,
Yaşanmamış bir hayatın abidesi,
Yitip giden ömürler seli,
Sokağın başını gözleyen deli,
Bir tek sensin bu kahvede ki veli.

Oğuzhan Okumuş

Eskimeyen Günler

O eski neşeli günler artık geride kaldılar birer birer,
Şimdi ayrılık çıglıkları atan türküler,
Olanca geçmiş mutlu anın altını çizer,
Bu ayrılık belas insanoğlunu deler geçer,
Gz yaşlarını yalnızlıktan buz tutmuş iki el siler,
Zamanın birinde parıl parıl parlayan gözler,
İşte böyle gün geldi mi kan çanağına döner.

Oğuzhan Okumuş

Esmer Bir Kadın

Esmer bir kadının sesi,
Eser gönlümde deli rüzgarlar gibi.
Şimdi anlıyorum ki,
Beyhude geçmiş ömür,
Yitip gitmiş onca zaman,
Öylece solup giden her şey gibi.
Esmer bir kadının sesi,
Yaşama değer katan her şeyin göstergesi,
Öncesi deli saçmalığı,
Sonrası ruhumun hürriyeti,
Esmer bir kadının,
Kahveye çalan gözleri,
İşte budur bir çift gözün,
Ömrüme ömür katan rengi.

Oğuzhan Okumuş

Ey Veli

Toprak gibi bağrına bas beni
Bize uğramasın ayrılığın rüzgarı,seli,
Yüreğinde yaşat ölsem de beni
Sakın beni sevdiğin gibi sevme eli,
Sevdası yüreğinde olanın doğrulmaz beli,
Ki yüreği olanda adam gibi sevmeli,
Sevdası yüreğine gömen deli,
Sevdası uğruna yalnız savaşan veli.

Oğuzhan Okumuş

Eyle

Geveze bir bülbül yakarışı duyarsan bahen de,
Aldanma onun sesinde ki ahenge,
Hele bir bahçeyi gazel eyle,
Ondan sonra otur bülbülü seyir eyle,
Yalnız sevdaya meyil eyle,
Ondan gayrı nen varsa def eyle.

Oğuzhan Okumuş

Eyleme ya Rab

Senden öte yok derde çare,
Yalnız sen ol yeter cümle aleme.

Nice ruhlar geldi gitti,
Yalnız seni bulan sevindi.
Gözler açıldı perdeler indi,
Üç kağıtlar geldi geçti,
Yalnız seni bulanlar bildi,
Bizi bilmeyenlerden eyleme.

Har vurup harman savurduk,
Ömrü zamansız kuruttuk,
Biz kendimizi unuttuk,
Yalnız sen bizi unuttuklarından eyleme.

Senden başka yok kimsemiz,
Nasır bağlamış olsa da kalbimiz,
Arşa ermek değil niyetimiz,
Yalnız sana varmak tek dileğimiz.

Bizi biz yapan,
Ne varsa bizden geriye kalan,
Senden öte yollar talan,
Bizi senden öte yolda eyleme.

Şefaatine muhtaç olan,
Kara yüzle avuç açan,
Senin nuruna bel bağlayan,
Bizi sensiz eyleme.

Görecek gün kalmadı,
Gün gördüğümüz olmadı.
Senden uzak olanı,
Bize yakın eyleme.

Nasip der susarız,
Kadere gönülden razıyız,
Kaçmak haddimize değil buradayız,
Bizi senden uzak eyleme.

Sana gelmeyen yola,
Bizi yolcu diye koma,
Aç, susuz bıraksan da,
Bizi senden bi haber olanların arasına sokma.

Derdimiz varsa dünya kadar,
Bizi yoktan var eden rabbimiz var,
Yalnız sana ulaşana kadar,
Bizi sensiz kalanlardan eyleme.

Oğuzhan Okumuş

Eylül

Nereden bilecektim,
Bir Eylül akşamı karın boşluğum kelebeklerle dolacağını,
Nereden bile bilirdim,
Bir Eylül akşamının sabaha uzak kalacağını,
Nereden bilecek insan,
Eylül akşamı aşık olacağını,
Ben de bilemezdim,
Olanca bilinmezi sende bulacağımı.

Oğuzhan Okumuş

Ezelden beri

Dereler gibi çağlayan,
Ezelden beri yaşayan,
Nedir beni sana bağlayan,
İşte geçiyor beyhude zaman,
Zat-ı muhterem can sevdan.

Oğuzhan Okumuş

Farksız Fark

Sarı plastik,gri lastik toka,
Bugünler de hayata farklı anlam katmakta,
Belki farkları yok ama...

Oğuzhan Okumuş

Fenerbahçe

Vurulmuş gönlüm göğsünde ki armaya,
Bu öyle bir sevda ki beşikten mezara.
Sanma bırakırım seni ışısız yollarda,
Gönlümde ki ateşin yeter güneşi de yakmaya.
Kim senin ışığına leke süreceğ olsa,
Kaybolur gider kendi karanlığında.
Vakit de gelse ömür de bitse,
Bitmez içimde ki sarı larcivert sevda.

Oğuzhan Okumuş

Firtına

Bir yanda kıyım yapan caniler,
Diğer yanda yetim kalan yavrular.
Gazetelerde soğuk savaş manşetleri,
Sokaklar dolusu insanlığın rezaleti.
Nasıl bir döneme geldik biz şimdi,
Baş tacı oldu insanlık müsveddeleri.
Yaktığınız ateşlerde yanın it dölleri.
şimdi ne etmeli nereye gitmeli,
Ne dost nede dűřman belli.
Bu amansız firtına bir an evvel dinmeli.

Oğuzhan Okumuş

Gece

Bir an durdum baktım öylece,
Penceresinin ardında karanlık bir gece,
Seyre dalmak için kalmışım iyice gece.

Kim bilir ne haldesin,
Kan ter içindesin belkide.
Yollar ki geçmiş iç içe,
Sanırsın toz toprak içinde gece.

Kim der ki her şey yerli yerinde,
Tülden perdenin ardında hasret dolu bir gece.

Bir anlık mesafe,
Asırlık yalnızlık doğurdu bu gece.

Sensiz sessiz,
Sessizlik ağırlı bir çığlık yüreğimde.
Sensizlik ise taşınacak şey değil gece gece.

Oğuzhan Okumuş

Geç

Ağırdan aldım hayatı bir kaplumbağa gibi,
Oysa ömür geçti bir hoyrat rüzgar gibi,
Tarifi yok bulunmaz timsali,
Zaman sabit ben zamanda firari.

Artık kaçmaktan öyle yoruldum ki,
Kalan son gücüm aynamı kırsa kafi.
Anlaşılan varım yoğunluktan afaki,
Şimdi bir varmış bir yokmuş vakti.

Vardım varamayanların varış yerine,
Girdim içeri bir hisim ile,
Karanlık içinde binlerce gölge,
Hepsi de yarından beklenti içinde.
Doğru ya bugün hepimiz için geç neticede.

Oğuzhan Okumuş

Gençliğe Kasıt

Yaşadım sandım senelerce,
Binlerce insan gibi bende.

Hangi ilmin fikri bu,
Elek oldu ömrümde.

Kimler girdi şehrimde,
Cebren ve hile ile.

Söyle bana dostum,
Pula kul olmayanlar şimdi nerde.

Vatan gitti aziz kaldı gurbette,
Asillerin kanı emildi kenelerce.

Oğuzhan Okumuş

Girdap

Yokluk girdabında kayboldum,
Ondan ayrı kaldım savruldu
Hiç bilmedim neyine vuruldum,
Onu görme umudu ile duruldum,
Bilen birini aradım durdum,
Kendimi hep o yönde buldum,
Kaybetmek üzerine yapılan bazı konuşmaları duydum,
Ve ben en çok bu fiilden korktum.
Kaldı ki,
İki farklı cinsiyet ve aralarında müthiş münasebet,
Hislerine vurmadılar isteseler de ket,
Öyle ki bir yazılmış kader,
Öyleyse her şey yaşamaya değer,
Aşk nasıl ki girdaba benzer,
İşte bundan geldik gittiler,
İşte ondan gittik geldiler.

Oğuzhan Okumuş

Gitmek

Ay ışığında hayal ediyorum,
Güneşli güzel günleri,
Gecenin karanlığı sarıyor,
Sessizce bedenimi,
Korkuyorum,
Ya ay da bırakıp giderse diye beni.

Oğuzhan Okumuş

Gizemli Aşk

Aşk hakikati gizler,
Ömrü son bulana dek bu yolu izler.
Hep doğru yolda olduğunu söyler,
İnsanı insana kul eyler.
Hep olmayacak yerde bekler,
Aklın varlığına düşmanlık eder.
Aşk, sarhoş bir adama benzer,
İçkinin tesiri geçtiğinde biter.
Aşıkların muhitinde tozlu topraklı yollar cennete benzer,
Bir kez aşk gördü mü gözler,
Dünyaları versen onsuz olamam der,
Gel zaman git zaman böyle geçer,
Aşık karşılıksız bekler,
Gün gelir aşk başını alır ve gönül divanından gider,
Aşktan geriye iğreti bakışlar kalır,
Dünyalar güzelini hala dünyada iken öldürdün hani,
İşte bu aşkın gizemi çözebilen çözdüm desin hadi...

Oğuzhan Okumuş

Gizlemenin Kaybı

Sevdanın sukutu olmaz hani,
Şen istesen de istemesen de o söyler mani,
Üç günlük dünyada sevgide gizlenmez hani.

Oğuzhan Okumuş

Gölkz

Göl kıyısında bir vakit ki adı akşam,
Gök suya inmiş işte kainat gölden yansıyan,
Göz mü şimdi bana bu oyunu oynayan.

Göz gördü sandığının düşünde.
Gök olduğu gibi suyun dökünde,
Göl kıyısı ki akşam vaktinde.

Oğuzhan Okumuş

Güneş Yürekten Doğar

Bu gece yattığım yer de,
Şenden önce ve senden sonrasının muhakemesini yapıyorum zihnim de,
Öncesi zifiri karanlığın içinde,
Ne bir yıldız nede ay var gökyüzünde,
Bedenim karanlığın gölgesinde,
Aciz bir insanı tanımlayan ne varsa sözlükte,
Birer birer uçuşuyor zihnimde,
Nihayet sana kavuşuyorum bir gece,
Karanlığın aydınlığa kavuştuğu bir yerde,
Seni gördüm evvel zaman önce,
Miladi takvime göre 2012 diye bir sene,
Aklım başımdan gitti desem de,
İnan tasvir edemiyorum kelimelerle,
Söylenecek hiç bir şey kalmadı geri de,
Yaşamak neymiş bilmedim senden önce,
Zaman gel git derken geçti de,
Sen geçmek bilmedin ben de,
Keşke daha evvel görseydim desem de,
Her şeyin bir vakti var kader de,
Kaç gece bekledim seni sensizliğin şehrinde,
Bir gün çıkıp geleceğini söylediğinde,
Yıldızlar belirdi birer birer zihnimde ki gece de,
Sabah olmak bilmedi seni beklediğim o gece,
Güneşin doğuşu ile geldiğin günde,
Güneş gibi doğdun yüreğimde,
Görmek nedir diye sorsalar bu köre,
Seni ilk gördüğüm gün canlanır zihnim de,
O günden beri güneş hiç batmadı yüreğimde.

Oğuzhan Okumuş

Harabe

Gün doğmamış bir şehir gibiyim,
Savaştan öte yok bildiğim.
Birde gülmek bilmez talihim,
Delik deşik post bildiğin.
Kalmadı desem takatim,
Ancak kendi söylediğimi işitirim.
Yalnız kalmak değil derdim,
Yalnız yalanlarınızdan dertliyim.
Belki bende yanlış yerdeyim,
Gitmek varken kalmayı seçenlerdenim.

Oğuzhan Okumuş

Hatun

Bazen soluksuz koşulur yollar,
Sonu hiç bilinmez.
Dıştan gelen giden,
İçten gelene değişilmez.
Bir anlık mutluluk uğruna,
Yeri gelir bin ömrün lafı edilmez.
Nice etler kemiğe bürünür,
Dünya halı olur yola dökülür,
Yine de senin bir kara kaşın etmez.

Oğuzhan Okumuş

Hayvanlar Alemi

Gayesi insan değil ise ¼lk¼n¼n,
Varlığı batsın ¼yle k¼lt¼r¼n.
Yaşamını gasp ile b¼ld¼ę¼n,
Hayvan değil, insandır g¼rd¼ę¼n.
Hak, hukuk ve adalet diye ¼tt¼ę¼n,
İnsana içten içe kin g¼tt¼ę¼n,
Senden olanı yaşatan t¼rk¼n¼n,
Bug¼nler de ęaldıęı d¼ę¼n,
Son bulduğu g¼n,
Hesap kesmeyi siz bir de o g¼n g¼r¼n.

Oğuzhan Okumuş

Hazır

Yalnız gün değildi dönen,
Yalnızlıktan dâralan saatlerin içinde.
Ya neydi kaybolup giden ufkumun çizgisinden,
Yaza ramak kala kış göründü pencereden.
Her şeye hazırım hazırım da diyemem.

Oğuzhan Okumuş

Hengame

Göz ile görür,
Zihin ile anlar,
Gönül ile yaşarsın,
Gönül olmazsa,
Zihin anlar,
Göz görür,
Sen ölürsün

Oğuzhan Okumuş

Hepimiz ve O

Sevgiden uzak bir adamın, nefes diye soluduğu, Ayazda kalmış bir mermer soğukluğu.
Yaşanacak güzel günler var umduğu,
Hepiniz kadar o da aramadıklarını buldu.
Bir kez daha çalar saatini kurdu,
Belki yarın dedi gözlerini yumdu.
Böyle günler yılları buldu,
Geçen zaman herkes kadar onu da yordu.
Hepimiz gibi o da kendine şunu sordu,
Nerede güzel günlerin yurdu?
Derken doğan Güneş pencerede durdu.
Belki aradığı cevap yalnız buydu.
Dünya, sevgiden doğdu.

Oğuzhan Okumuş

Hikâye

Bir deli rüzgar gibisin,
Gönül bahçemde esen.
Yokluğun derin bir sessizlik ,
Ölüm gibi karanlık belirsizlik.
Şu dünyada gönlüme giren,
Her şeyin başında sen ,
Sonunda sen.
Yalnız seni yazmış kalem.
İşte sen iste sensizlik ile geçen,
Aşk hikâyem.

Oğuzhan Okumuş

Horoz Sesi

Artık gökyüzüne gitme vakti,
Yeryüzünde kir bile kirlendi,
Lüzumsuz şeylerle yüreğim lekелendi,
Sabahı beklerken akşam çıka geldi,
Bu kör karanlıkta yarınlarım çivilendi,
Aklımı kaybetmek üzereyim,seher vakti,
Neyse ki bir horoz sesi ile sabah geldi.

Oğuzhan Okumuş

İçerde

Küçük bir mazgal ile büyük parmaklıkların ardında sıkışıp kalan adalet,
Sen de benim gibi biliyorsun kış gele dursun her yeri saracak rutubet,
Hele bu duruşmada da tahliye çıkmazsa işte o an koptu say kıyamet.
Bu nasıl düzen diyene cevap müebbet.
Yaşamak böyle devirde garibana büyük külfet,
İnsanca ölmek bile sayılır oldu meziyet.

Cübbelerin üstü canti altı leş,
Sabahtan akşama kalem kıranlar haşa sanki Allah'a eş.
Suçsuzum diyen suçlunun suçuna eş.

Eskiden ipe giderdin biterdi çile,
Şimdi sabah akşam el aç ölmeyi dile.
Öyle ölüm yok artık göz göre göre,
Artık işler bitmiyor ip ile.
Cellatın dükkanı kapalı görünse de,
Cübbe sabah akşam mesaide.
Rutubet, sıçan, açlık, yokluk kime,
Suç kendinden utanır yatacağı yeri bilse.
Bir gün elbet de ve bekle,
Yalnız fareleri değil birazda umut besle.

Oğuzhan Okumuş

İlk Adım

Gövdesi üzerinde dönüp duran,
Zamanla ellerinin olduğunu anlayan,
Tam ellere alışmışken ayaklarını bulan,
Evet bendim ilk çekingen adımları atan.

O ilk adımın dönüşü olmadığını,
Gidenleri gördükçe anladım.

Meğer herkesin varmış bir yolu,
Yola düştükçe anladım.

Dünyanın bir adım olduğunu,
O ilk adımın özlemiyle kavradım.

Oğuzhan Okumuş

İnsan

Mutlu bir yüzü olmalı hayatın,
Ve bu yüzde yaşama tutunmayı bilmeli insan.
Umut dolu olmalı gökyüzü,
Geceleri yahut gündüzleri.
Et yığınlarının içinde kemikten ayrı olmalı ruh,
Ne yaptığını ne yapacağını bilmeli.
Sevmeli ve sevilmesi insan,
Yalnız yaşamak ve yaşatmak için nefes tüketmeli.
İlk kendi ile savaşmalı insan,
Gerekirse kendini yeniden doğmak için öldürmeli.
Ölüm bu mısradaki yalnızca fikri.
İnsan ezberden değil önce yoldan geçmeli,
Yolculuk boyunca evvela kendine gitmeli.
Her ne olursa olsun insan,
Her şeyi insandan beklemeli.

Oğuzhan Okumuş

İnsan Dediğın

Bir perde ki açmasını bil,
Gözün gördüğünü sanma Habil,
Hassan sabbah bu söze delil,
Açık seçik yerlerde olmaz Celil,
Sen onu viranelerde bil,
Divaneler dolaşır il il,
Yüreğinde ki hüznü sil,
Hüzün,yükte fil,
Varmaz söylemeye dil,
İnsan dediğın bir avuç kil.

Oğuzhan Okumuş

İnsan Olmak

İnsan olarak geldiğim Şu dŕnyada,
İnsan kalmak için gŕsterdiĐim çaba,
KardeŐin kardeŐi kırdığı diyarda,
Direniyorum insan olma yolunda,
Neler gŕrdŕk neleri yaşadık amma,
Yinede eyvallah etmedik zalıma,
Satma insanlığı para ile pula,
Mŕcadeleden yılma alıŐ ha korkma,
ile ek kŕl ol yan amma sakın dŕnme,
Dŕnme dolapların gŕsterdiĐi yola,
Huzura varmak için çıktığın yolda,
İnançlarını heybenden ayırmada,
A susuz kalsan dahi sakın korkma ,
Unutma!Yarın çıktığında huzura,
Adaletin ŐaŐmadıĐı o diyarda,
Gŕzlerinden perdenin kalktığı anda,
Vardın demek asıl olan insanlığa.

OĞuzhan Okumuş

İnsan ve Hayat

Ay, uçlarından çekilmiş ince bir çizgi,
Yol, karanlık ve kimi zaman sisli,
Hava, soğuk ve muhtemelen çimli,
Zaman, dört duvara mahkum gibi,
Kim bilir insan için burada neler gizli.

Yüzünde yılların çektiği çizgi,
Gözler kayıpların ardında sisli,
Saçları dışarıda yattığından çimli,
Bunca acı gerçek değil gibi,
İnsan en çok kendi kendinde gizli.

Oğuzhan Okumuş

İnsan ve Zaman

İnsan
Dağlardan ovalara sel gibi akan,
Tüm beşeri önüne katan,
Yedikçe acıkan,yedikçe doymayan,
Gece gündüz kan ağlayan,
İşine gelen her şeyi arayıp bulan,
Bir kendini aradığı yerde bulamayan,
Türlü sevdalara düşüp sabahlayan,
Ateşe düştüğü halde yanmayan,
Bölük bölük gelen ve giden insan,
Bu gelişleri ve gidişleri yaşayan,
Bu gelip gidenler içinde kaç kişi var yaşayan,
Daha milyonlar var dünyayı kalıcı sanan,
Dünya da siz sananlar gibi yalan,
Ey insanoğlu geç olmadan uyan,
Bak her şey ortada ayan beyan,
Ne aradığını bulan,
Ne de bulamayan,
İkisi de kalamıyor fazladan bir an,
Hayatta olan yalnızca şu an.

Oğuzhan Okumuş

İnsanoğlunun Çaresizliği

Bir yanımda varlık bir yanımda yokluk,
Aç köpek sesleri,
Yorgun argın bir insanın soluk nefesi,
Yıllar geçti dinmedi gözlerinin nemi,
Bu akşam da sisli bu akşam da kasvetli,
Çile insanın tabiatında var belli ki,
Yalnız ara sıra farklı renkli.
Korku değil bu içimde ki,
Çare olamamanın çaresizliği,
Bir umut yalnız soluk nefesi,
İnsan ki bugün sahip olduklarının kıymetini bilmeli.
En nihayetinde her şeyin gelip geçeceği,
Ezelden beri bilinen bu dünyanın düzeni.
Sineye çekmek deyimi,
Bu zamanda içime sinmedi.
Bugün bilsem bile yeryüzünde var olan tüm ilmi,
Yetmez çözmeye çözülmeyen içimizde ki ayrılık hissi.

Oğuzhan Okumuş

İsabet aşk

Sevgi günün birinde bize isabet etti,
Beni seni hiç bizi biz etti,
Zaman bizi de içine aldı ve gitti.

Oğuzhan Okumuş

İstanbul

Halin nicedir ey İstanbul,
Fatih den sonra buldun mu huzur,
Ya sen denizleri zincirleyen kul,
Kaldı mı elinde bir kale yahut sur.

Üsküdar, Haliç nere,
Kız kulesi meğer zindanmış senelerce,
Hayalleri süsledin gecelerce ,
Ya İstanbul şimdi halin nice.

Ömrümce duydum düşünmedim,
İstanbul diye bir yer var imiş bilmedim.
Gittim gitmesine ama kalmaya meyl etmedim,
Korkma seni düşman olarak hiç görmedim.

Şimdi sana gelme vakti,
Konup göçenden korkacak ne var ki,
Ömrüm bahara erdi sanki,
İnan cihana yeter onun yokluğunun hasreti.

Ayağına taş değsin istemem,
Taşlaşan düzene hiç ellemem,
Yalnız bir derdim var nasıl söylesem.
Ömrümden ömür aldın hiç bilmeden.

Oğuzhan Okumuş

İşte Sen

Karıncaın ahından bile korkar,
Cansız olanda bile can arar.
Çiçekleri sular,
Hakkı her daim kollardı.

Yüreğine kor ateş düşmüş yanar,
Bu iğreti sahnede rol almak neye yarar.
Yalnız kendine nazır can arar,
Sabahı akşama zor bağlardı.

İnanın her şeye hakkı var,
Sizlerin dünyası ona zarar,
Kızmış kellelerde ki har,
Onu ansızın dağlardı.

Bir sabah pencereyi açar,
Dilinde şükür kalbinde teslimiyet var,
Hepinizden iyi anlar,
Nasip diye de bir zaman var.

Kötüden uzak kaldı yar,
Aramadı kendinden öte diyar,
Hak'tan geleni sinesine basar,
Yoktur ondan kimseye zarar.

Velhasıl diyeceğim budur,
Onu anlatacak söze hacet yoktur.
Devrin devrilişine gel sende vur,
Yurdunu yüksek ağaçların altına kur.

Oğuzhan Okumuş

İyi ve Güzel

Güneş altında ışıldayan nehir,
Karanlık çökerken hüzün verir.
İyi ve güzel anların kıymetini bil,
Geçip gidiyoruz bir bir.

Dur! nce gözyaşlarını sil,
Gönlünce sev ve sevil...
İyi ve güzel anların kıymetini bil,
Geçip gidiyoruz bir bir.

Dert ve tasa, insanı döndüren mil,
Dışarısı diyemem artık içersi de kır.
İyi ve güzel anların kıymetini bil,
Geçip gidiyoruz bir bir.

Dost kapısı bu çalmadan gir,
Gelip geçiyordum deme baş köşeye seril.
İyi ve güzel anların kıymetini bil,
Geçip gidiyoruz bir bir.

Bırak kalsın sevda yüreğimde çil çil,
Sen ağır ağır köşene çekil.
İyi ve güzel anların kıymetini bil,
Geçip gidiyoruz bir bir.

Oğuzhan Okumuş

Kafi

Dünyanın bin bir türlü hali,
İçinde bizler koşturup duruyoruz fani,
Şu uçsuz bucaksız yollardan biri sana çıksa bari,
Senden önce yaşadım diyebilir miyim sahi,
Şu dünyada gözüm görmeyecek olsa dahi,
Yalnız sen yanımda ol inan ki bu kafi.

Oğuzhan Okumuş

Kahr

Bilirim bir lokma ile doyardı karnım,
Dünyalar yetmedi göz ile aldandım,
O vakit başladı dinmez sancım,
Benden mütevellit bu acı kahrım.

Oğuzhan Okumuş

Kalp

Sızlayan, kanayan ve günden güne kararan,
Bir başına dünyaları omuzlayan,
Sol yanımda yumruk kadar dilsiz bir organ.

Oğuzhan Okumuş

Karamsar sar sar

Yüzünü güneşe dön,
Elini yüreğine koy ve düşün,
Ne kadar karanlık gelecek görüşün,
Bunca yolun içinde yalnızlığa dönüşün,
Yaşanmış onca şeyi maziye gömüşün,
Öylece dur ve düşün,
Bu mudur senin gelecek düşün.

Oğuzhan Okumuş

Karamürsel*

Hafif yağmurlu ılık bir gece,
Üzerinde haki yeşili koyu bir elbise,
İçimizde coşkun ırmaklar misali neşe,
El ele vermiş yürüyoruz karanlığı deşe deşe,
Karamürsel Allah için bırak beni sen söyle ,
Reva mı yıllar sonra bu olanlar bize.

Oğuzhan Okumuş

Karanlık Çağ

İnsan doğduk ama
Son yüzyılda kalmadı bir şey insanlık namına
Gül bahçesini çevirdik bataklığa
İçten gülene hasret kaldık şu çağda
Birimiz diğerini suçlasa da
Bu ayıp hepimizin aslında
İyi, güzel ne varsa
Kaldı çağlar önce yazılan kitaplarda
Güneş artık hiç batmayacak olsa
Biz yine gün yüzü göremeyiz bu çağda

Oğuzhan Okumuş

KargaŖa

Bu arpık düzen de,
Nereye gitsem nafile,
Sığınacak bir yer arıyorum kendime,
Karanlık aydınlatıyor zihnimi her gece,
Ŗu dünyada muvaffak olanlar nerede,
Neden el uzatamaz oldular bizlere,
Yaşıyorum öylesine tek düze,
Tabi bunun adına yaşamak denirse.

OĞuzhan OkumuŖ

Katersis

Vasita içinde binlerce yolcu,
Hareket halinde milyonlarca durak,
Algı, çevre merkezli esaret,
Duygu, hür bir yaşam,
Materyale bağlı doyum,
Taş yer ve der doydum,
Oysa ki değildir bu bir oyun,
Asıl olan sıyrılır zamandan,
Gerçek, olan son radde varılan,
Şana diyemem az daha dayan,
İnan vasita değil olmadı dağlar aşan,
İnanç ve sevgi durak olamaz bir an.

Oğuzhan Okumuş

Kaygı

Ne sana ne de sona vardı hikayem,
Bu yüzden dayanılır gibi,
Bildiğin gibi,
Anladığın gibi değil benim hikayem.
Kör değilim fakat göremem geleceğimi ben,
Oysa ki ne çok gören var benim geleceğimi bir bilsen.
Benim için değil bilirim endişen,
Bensiz kalsan da eksilmesin neşen.
Şakrak kuş yarınsız daha şen,
Ne de olsa kaygının yeri yok gelmemiş günden.

Oğuzhan Okumuş

Kayıp Ben

Sevgi kuşun kanadında
Güven kaplumbağa kabuğunda
Sen benim yüreğimde
Peki ya ben nerede.

Oğuzhan Okumuş

Kendi kendine

Kalabalık semtlerde doğduk hepimiz,
El bebek gül bebek geçti günlerimiz,
Derken geldi zaman gitti zamansız.
Her an bir parça daha yalın,
Her vakit bir parça daha yavan,
Kalabalıklar ardı sıra bize kalan.
Şimdi تنها yollarda,
İssız patikalardayız,
Bir çatal ve bir kaşık,
Sönmek üzere artık ışık.

Oğuzhan Okumuş

Kismet

Deva bulmak niyeti ile çıkılan yolda,
Meğer bela kol gezermiş.
Aşkın doğumuna ramak kala,
Us bedeni terk edermiş.
Meğer insan ömrü doğmadan başlar,
Ölmeden bitermiş.

Oğuzhan Okumuş

Kıyamet

Bir köşenin başında kavuşuyorum sana,
Akabinde ayrılıyor ellerimiz nasıl oluyorsa.
Açık denizlerden birinin ortasında,
Öylece yapayalnız bir başıma,
Sen gördüğüm en iltişamlı limansın,
Ben dımdızlak bir insan,
Keşke mümkün olsada bulsam,
Halimi sana anlatabilecek bir lisan,
Yolculuk üzere yolum,
Ve belki ciddi manada senin içinde yokum.
Bu yüzdendir sendeki gizem,
Yazıp çizmek bir manasız meşkaledir bilirim senin nezdinde,
Fakat üzgünüm senin için dağlar aşacak güç yok bedenimde,
Ve bu rengarenk yerde,
Seninle yaşamak umudu bile yetti yitik yüreğime.
Belki hiç ve belki hiçten öte,
Geçmiş ve gelecek sensiz ise.

Bir olmanın bir yolu olmalı,
Yahut paramparçada olsak artık kıyamet bizim için kopmalı.

Oğuzhan Okumuş

Kokuşmuş Dünya

Tülden bir perde kaldı aramızda,
Korkma! Kaldır onuda,
Şevgiden kaçacak mısın ?
Ömrü hayatın boyunca,
Hadi artık sarıl bana,
Yürekler konuşmalı manasıyla,
Biz gidelim dağlara bayırlara,
Yüreksizlere kalsın bu kokuşmuş dünya.

Oğuzhan Okumuş

Koşan Sevda

Ne zaman yağmur yağsa ,
ıslak saçların gelir aklıma,
aklım başımdan gider uzaklara,
yağmur dindi buralarda,
sen ve ben kaldık aklımdan çok uzaklarda,
insan bir kez yürekten sevdi mi bu diyarda,
yaşadım der işte o anda,
bizi biz yapan payda,
hala bu hayatta,
biz surete bakıyor olsak da,
mana sureti geçiyor bir sonra ki sokakta,
elbet bu yağmur gibi bir gün yeniden gelecek sevda,
o gün saç tellerini aklar sarmış olsada,
yüreğın elinde gözünde yaşlarla koşar adım geleceksin sevdana.

Oğuzhan Okumuş

Kuşlar

Sıra sıra dizilmişler tellere,
Kuşlar bu mevsimde g etmek üzere.
Onlar nereden bilsin hasreti,
Hiç ciğerleri solma rattesine geldi mi ki.
Ya insanlar şu insanlar öyle mi,
Ha diyince g edebildi mi?
Kolay mı öylece çekip gitmek,
Ardına bakmadan her şeyi terk etmek.
Yıllarca kara kışta sürünmek,
Ekmek derdine düşmek.
Yaşanmaz diyarlarda yaşayıp gitmek,
Kuşlar ne bilsin her şeye rağmen kalmak ne demek.
Onların işi gücü tmek ve ötelere gitmek.

Oğuzhan Okumuş

Leke

Siyah zemin üzerinde,
Beyaz bir kaç leke,
Dünyada var olan iyiliğin bile,
Bittiği yerde.
Siyah zemin üzerinde,
Beyaz bir kaç leke,
Dünya hali özetle ;
Beyaz zemin üzerinde,
Sim siyah iki leke.

Oğuzhan Okumuş

Ma Ma ve Ma

Kan ile gelen bağa aldanma,
Geride kalanlara takılıp kalma,
Gönülsüz geleni sakın alma,
Dünya dünya deyip yanma,
Destursuz sakın ola kapı açma,
Doğru söze nefret ile bakma,
El eline aman edip bel bağlama,
Garibi hor görüp surat asma,
Yoksul gönülleri sar sarmala,
Gönülsüz aklın varsa onu parçala,
Hak bildiğin yoldan geri kalma,
Haksız gelen nimeti sakın alma,
Yarın mahşer de bunun için yanma,
Yetim hakkını sakın ola çalma,
Harama göz ucu dahi olsa bakma,
Yolunu şeytan yoluna bağlama,
Dara düştün mü yüz asma,
Koş,düş,kalk iyi olanı ara,
Bir besmele ile şeytan parçala,
Masum yüzlü görünen zalimlere aldanma.

Oğuzhan Okumuş

Melankoli

Neşe alameti kalmadı gibi,
Sanki zindan dibi,
Nefes almak adetten hani,
Vakit gelse gitsek der gibi,
Gitmek her şeyi bitirecek mi sanki,
Zihin düşmana gerek bırakmıyor ki,
Akılsız kalmak bu akıl halinden iyi olur hani,
İnsan bir an içinde kaç kez ölür ki,
Her nefesin son nefes olduğunu söylesem yalan da olmaz hani,
Melankoli her şeyden geriye kalan ruh hali.

Oğuzhan Okumuş

Melankoli*

altı odalı yalnız adam,
müstakil evinde ölü bulundu,
aslında yaşarken öldüğü çok sonra duyuldu,
gerçekten bir gerçek olduğunu,
öğrenmedim henüz bunun doğruluğunu,
yanılgıların yaşantıları boğduğunu,
okudum okumayanların sonsuzluğunu,
canlı yahut cansız ayırımına dem vurduğumu,
ve tabi ki artık cansız olduğumu,
altı odalı yalnız adam ,
öğrendi artık farklı yerde doğduğunu.

Oğuzhan Okumuş

Memleket

Halı üzerine ilmek ilmek dokunan bahçe,
Vakitlice serilesin diye yere,
Bir lokma helal ekmek uğruna,
Elden ele dolaştın gündüz gece.

Halı üzerine ilmek ilmek dokunan bahçe,
Kaç pula çekilir bu çekilmez çile,
El emeği göz nuru da dinlemezler bire,
Vergi üstüne ilmek ilmek vergi işleme.

Emek ölçülür oldu hırsızın hırsında,
Fesat karışma Dur! karıştırma.
Halkın alın terini sen kalk,
Topuklarının altında hakla.

İlmek ilmek dokunan bahçe,
Halı üzerine yazılan bir hikaye.
Memlekettir bu hal-ı nice,
Memlekettir kara bulutlu gece.

Oğuzhan Okumuş

Mevsim

Dallara değen rüzgar,
Baharı gezdirek kucağında.
Bahardan sonra doğan Güneş,
Yaz taşır kollarında.
İki insanı bir etmedikten sonra,
Mevsim, hep kara kışta.
Bir yol açsam varsam ona,
Görsem bir kez daha.
Onsuz mevsim değil umrumda.
Yaşamak nedir ? Diye sorsanız bana,
Gözüm onu arar sağda solda.

Oğuzhan Okumuş

Mevsim sonda olsa Bahar

Mevsim sonda olsa Bahar,
Kuruyan dallar ve dökülen yapraklar,
Yeryüzünde amansız bir telaş var,
Bunlar uykudan önce son hazırlıklar.

Rüzgarın sesi yaklaşıyor ve kollarında ayrılık var,
Yalnızların semti bu mevsimde hüzün kokar.
Yine de hala Bahar,
Bilirim daha toprak görmemiş olan var.

Aylardan Eylül mevsimlerden Sonbahar,
Yalnız senin gözlerinde yazdan kalma bir şeyler var,
Akıl şu zamanda kendini kaybetmiş beni arar,
Yıllarca yürümekten aciz gönül, kuş olmuş uçar.

Seninle, seninle her an Bahar,
Bu bir son ise gönül inan bahtiyar.

Oğuzhan Okumuş

Mevsimler

Koşturmalar, gülüşler ile dolup taşan yazlar,
Bir dolan bir boşalan taşlar,
Gönül doyuran aşklar,
Aç öldüren kışlar.

Oğuzhan Okumuş

Miras

Taşın kağıt, çivinin kalem olduğu zamanlardı,
Kim bilir ne meşakkatleri vardı.
Bir merkep bir mandaya baktı,
Merkebe yük mandaya saban kaldı.
İnsanoğlu yıllarca idare de gaz yaktı,
O dönemlerde kalemi dans ettiren şairler vardı.
Taştan ve çividen bize miras kağıt ve kalem kaldı,
İdarenin yerini rengarenk ampüller aldı.
İnsanoğlu bu döngüde gelişime aldandı,
Bir çokları insan doğan insan oluyor sandı.
Teçhizat geliştikçe tembellik arttı,
Tembellik literatüre obeziteyi kattı.
Karnı doyan insancık gözünü açtı,
Hakkı olmayana da artık hakkı vardı.
Fazlasına varmak için yollar yaptı,
Demire önce koltuk sonra kanat taktı,
Bir lokma ekmeğe muhtaç çocuklar vardı,
Gözü aç hayvan vardığı yerde ne varsa aldı.
Bu açgözlü hayvanın sonu yaklaştı,
Dünyada ne yıkılmaz sanılan saltanatlar vardı.
Kimini yel kimini sel aldı,
Bize yalnız taşlara yazılanlar kaldı.

Oğuzhan Okumuş

Misafir

Yeryüzünde adım atabildiğim her yer benim evim,
Bazı yerlere henüz gitmiş değilim,
İnsanları genelde tanımadan severim,
Onlarla tanışmak değil hiç niyetim.
Gökyüzü çatıdır yeryüzünü evi bilen garibe,
Toprağa sırt üstü yattığım an değmeyin keyfime.
Mevsim ilkbahar olsun isterim,
İlkbaharda evimi daha bir severim.
Bende elbet bir gün sevilirim,
Gam düşmez gönlüme ne gönüller var sevdiğim.
Yarınlardan yok bir beklediğim,
Ben bugünleri çok sevdim,
Nicel sonuçların hüküm biçtiği nitelikten ömrümce nefret ettim.
Dedim ya yeryüzüdür benim evim,
Hepiniz gibi bende kendi evimde misafirim.

Oğuzhan Okumuş

Misal

Farz-ı misal kör biri,
Külfet değil de nedir gözbebekleri.

Açılmaz kapalı penceresi,
Karanlıktan öte kara perdesi.

Gece bildi gündüzleri,
Zamanı tayin eden zamansız kuş sesleri.

Tak tuk kol değneği,
Hayat, maskeli bir harami,
Bilinmez neyin ne zaman, nereye gideceği.

Oğuzhan Okumuş

Muamma

Çınar ağaçlarının gölgesinde,
Kuru yapraklarla süslenmiş,
Sanki ince ince işlenmiş bir yol.

Yolun bittiği yerde,
Bir göl öylece dinlenmekte,
Yürümeden, yorulmak yok dercesine.

Bu hikayede zaman,
Yaprak yaprak dökülürken,
Çatır çatır seslenen,
Ruhsuz bir beden.

Nedir zamana can veren,
Aklın, fikrin ve iraden.

Sen gölgeler arasında gidip gelen,
Çözülür sanma sakın senin bilmecen.

Oğuzhan Okumuş

Mücadele

Birkaç kitap okudum,
Birkaç şarkı dinledim,
Çok kadınlar sevdim,
İkisi var ki hepsinden çok,
Biri var ki hepsinden fazla,
Birinin adı güvendi ,
Şefkat dolu kucağı vardı,
Hiç terk etmedi beni ,
Yalnız günün birinde gitti,
Fakat korkmayın çekip gitmedi,
Biraz uykusu gelmiş öyle dedi,
Zaten anladınız oda sizden biri,
Diğerini sorarsanız adı sadakat,
Hep yüreğinde gezdirdi beni,
Hiç kavuşamadık onunla ,
Yollarımız hiç birleşmedi,
Hal böyle olunca ayrılmadık tabi,
Kavuşma olmadan ayrılık olmaz derler ya hani,
Hiç bilmem şimdi nerede olduğunu,
Zaten hiç aramadım da bir daha onu,
Sonumuz hep aynı oldu ,
Yarım kaldık biz de sizler gibi,
Hikayelerimiz hep ortak,
Yaşamlarımız hep benzer ,
Adımız yarın bekler,
Biz yarına varamayız dostlar ,
Olsun oda bize bekler ,
Öyle işte hepsi bu,
Birkaç kitap,
Birkaç şarkı ,
İnsan doğamanın yanında,
İnsan kalma gayreti,
Mücadele ,
Her şeye rağmen yeniden,
Eğilmeden bükülmeden,
Sabaha varacak miyiz bilmeden.

Oğuzhan Okumuş

Namlu

Bir namludur keskin soğuk dödşümde,
Senin ellerin titrek fakat tetikte,
Hiç düşünme aban tüm gücünle ,
Senden başka bir şey çıkar sanma ,
Açığın delikten ömrümde.

Oğuzhan Okumuş

Narlı

Yem yeşil yapraklı ulu bir çınar ağacı,
Rüzgarsız bir hava çarşaf gibi deniz,
Denizin yanı başında,
Ağacın altında biz ikimiz.
Yazacak çok şey var,
Fakat asıl olan gergin bekleyiş,
Ufuk çizgisinden sıyrılmak üzere Güneş,
Ayrılık kavramı başına buyruk keşmekeş.
Rağmen ile oturmamalı,
Gönül değil ise gönüle eş.
Unutulmamalı dün batan bugün doğan da Güneş.

Oğuzhan Okumuş

Neyler

Gün içinde var olan iyilikler
Yıllar sonra kim bilir neyler.

Oğuzhan Okumuş

Neylerim

Bir zaman cıvılcıvılcı neşeliydi sesin,
Önce giden sesin ardı sıra sendin,
Şimdi dolmak üzere yerin,
Beni bilmek ise niyetin,
Halim dipsiz kuyu misali derin,
Şu saatten öncesini bildin vahim,
Ben her zaman bildiğın gibiyim,
Bir elimde yüreğim diğeriinde sevgim,
Zamanı zamansız gel git ile eylerim,
Varsa yoksa ellerim,
Onlar da olmadı mı ben neylerim.

Oğuzhan Okumuş

Ol

Bir adım,
Bir an,
Atılacak bir adım,
Yaşanacak bir an,
Söylenecek bir söz,
Yaşanacak bir ömür ol.

Oğuzhan Okumuş

Olmaz

Geçtide gitti geçmez,
Kaldı denen de kalmaz.
Artık olsan da olmaz,
Vakit, ayrıya gayrı sormaz.

Oğuzhan Okumuş

Onur

Onuru olmayan bir insan olacağıma
Aç susuz ölmeyi şeref sayarım ruhuma
Elin şeyhin ve yegane iğreti fikrin mensubu olacağıma
Koşa koşa giderim dar ağacına,
Ölümün en şerefli halini görsün bari birkaç züppe kendini bilmez urganın boğum boğum
olan ucunda,
Şuna buna el pençe duracağıma
Varın yakın beni demir ocağında
Ocağın sahibi şerefli olsun da
Ölüm düğündür o zaman bana
Vatan millet diye haykırıp
Tüyü bitmemiş yetimi soyacağıma,
İşçi, çiftçi, memur açken
Tok yatacağıma
Üç beş yere takılıp bir ay aç gezen adama nutuk atacağıma
Vurun beni vurunda doğayım onurumla.

Oğuzhan Okumuş

Oyun

Kan ter içinde sabi subyan bir çocuk,
Sabahın dumanını yarmış geliyor,
Bir tepsi başının üstünde onun içinde umutlarını taşıyor,
Bu mudur bu yaşta yavrunun payına düşen meşkale,
Oysa ki akranları sokakta top peşinde...

Oğuzhan Okumuş

Ölüm

Bazen anıların bıçak gibi keser nutkunu,
dilin ucuna gelenleri dile getiremezsin,
dile gelmeyen göze gelir ki gözler dolar,
bir zaman dolu gözlerini tasırsın omuzlarında, gün gelir onlarda dayanamaz hale gelir,
o gün yanaklarından akar bütün yük tüm sıcaklığı ile boynuna,
hissedersin bilirsin ki anıların yüreğinden başka hiç bir yerde hayat bulamayacaktır,
artık sol yanında var hayatında yoktur,
ömrünce taşıyacağın bir boşluğun varlığı yer etmiştir kalbine,
artık düsmek kalkmak nafile boşluk orada iken senin nerede olduğunun bir önemi
yoktur,
senin varlığını görenler bu yokluğu bilirler,
bilirler ki bu gıtmelerin dönüşü yoktur,
yokluğun varlığı ile bir gün sende bir anı içerisinde varken yok olur gidersin sessizce,
güllerin çimenlerin üzerinde bittiği ve hep sevilenlerin gittiği o diyarı bakiye.

Oğuzhan Okumuş

Ömür

Bir adım daha atayım derken,
Söndü göz bebeklerim de parlayan evren,
Henüz,şimdi,şu an vakit varken,
Üç bilemedin beş gün daha eğlen,
Tek başına sessizce çekip giderken,
Arkandan feryat figan daha erken,
Oysa vakit belliydi daha doğarken,
Şimdi anlıyorum bunu güneş batarken,
Bir kız çocuğu ağlıyor ben ölürken,
Can kız var sende üç,beş gün eğlen.

Oğuzhan Okumuş

Ömür Renkleri

Paslı bir demir,
Nemli bir duvar gibi,
BİRER İKİŞER SOLDU GİTTİ ÖMÜR RENKLERİ.
Öfkeden ve acıdan geçmek bilmez günleri,
Sıraldık ardı sıra yitık düşleri...

Oğuzhan Okumuş

Önce ve Sonra

Sana yakın benden uzak,
Bana yakın senden uzak,
Her şeyden önce fakat senden sonra,
Anlaşılan değil anladığım gibi yaşamak.
Bir çember içinde iki kalp,
İki kafanın içinde bir harp,
Ha sonuçlandı ha sonuçlanacak,
Biliyoruz ki kimse galip olamayacak,
Var gel varıp gidelim,
Bak her şey şen olacak.
Bilirsin davanın yarımı zindanda,
Sevdanın yarımı toprakta yatar ancak.

Oğuzhan Okumuş

Özledim seni

Özle beni dedi.
Bu sözün İçinde sitem mi yoksa mutluluk mu gizliydi.
Bunu söylerken aklın akılalmaz deryasında gezdiğinden habersizdi.
O da benim kadar olup bitenden bi haberdi.
Olanca şey akıp gidiyordu ömrümüzde,
Neleri yitirdiğimizi biz dahi unutmuştuk belki de.
Koptuğu yerden düşen ne varsa yeryüzünde,
Son kalan gayretiyle tutunmaya çalışıyordu bir yerlere.
Bu içimizdeki her şeyin ötesindeydi,
Etten ve kemikten bedenlerde yanıp duran neydi.
Özle beni dedi ve gitti.
Son sözü değildi,
Peki ya içinde neler gizliydi.

Oğuzhan Okumuş

Parıl Parıl

Bir gece ay ışında bak göle,
Parıl parıl parlasın su göz bebeklerinde,
Ben ne zaman kapatsam gözlerimi gecenin köründe,
Sen parlıyorsun zihnimin derinlerinde.

Oğuzhan Okumuş

Pencere

Zaman durmak üzere,
Yalnız rüzgarın sesi geliyor bir yerlerden ince ince,
Herhalde yine açık kaldı buğulu pencere.
Bir onu kapatmak zor geliyor bu gece.
Geçmiş yıllar, saniyelere döndü,
Dans ediyorlar gecemin sessizliğinde.
Rüzgarın sesi uzaklaşıyor iyiden iyiye,
Ya açıldı ya kapandı pencere.
Zaman, durdu belkide.

Oğuzhan Okumuş

Perişan Gece

Ellerim ve yüzüm,
Kırışık çizgilerin oluşturduğu bir bütün,
Yarımın yarım kalan tarafı,
Yüzünü göremediğim her günün fotoğrafı.

Ne gel demen,
Nede gelmem,
Bir mr yetmeyecek bize,
Bugün,yarın derken.

şimdi zaman yıldızsız geceler gibi,
Yokluğunda var edemem hiç bir şeyi.
Elim kolum bağlanmış sanki,
Bu sensizlik,
Bu hiçlik,
Bu perişan gece,
Geçiyor, geçiyor mrmzden sessizce.

Oğuzhan Okumuş

Renkler

Şehirler kasabalar köyler
Yerler ve gökler
Neler gördüler neler
İhanetlerle dolu sevgiler
Yüz yıllarca gelip gittiler
Mavi siyah sarı ve kızıl renkler

Oğuzhan Okumuş

Rüya

Kızılca kıyamet koptu gönlümde,
Bir başıma kaldığım gece.
Varlığım yük oldu kalbime,
Kurtulmak istedim bu yerden düşümde.
Kapı üstüne kapı araladım,
Oysa ki bir çift gözmüş kapadığım.
Olmayanın oluru yetti bana,
Canımdan can çıktı,
Sanıki gerçek!
Değil rüya.

Oğuzhan Okumuş

Sahne

Toz pembe bir sahne,
Dekor falan filan da şahane,
Yalnız figüranlar karışmış bir birine,
Sahi başrolde olanlar nerede,
Ne zaman açıldı bu perde,
Nerede nerede...

Oğuzhan Okumuş

Sahte Dost

Yaşamak ciddi manada zor bu ülkede,
Dün dost olan gün olur düşman olur size.
Masum bir çocuğun suçu ne,
Ya çocuğun annesinin çektiği çile,
Baba ile kol kola yürüyenler bugün nerede.
Sahi onlara neden bir şey olmadı bu süreçte,
Demir parmaklıklar ardında masum bir bahçe,
Gülleri birer birer soluyor gün geçtikçe.
Ya dostlar sahi dostlar nerede,
Şatafat devam ediyor onlar için yeryüzünde,
Allah biliyor ya bir masuma kıydınsa tek celsede,
İki yakan bir araya gelmez gideceğin yerde.
Susma dost hariçten gazel oku memlekete,
Sende biliyorsun bu sis perdesi kalkacak bir gece,
O gün yüzün varsa dost seninde,
Düşecek maskeler yerden yere,
Şimdilik sen gününü gün eyle.

Oğuzhan Okumuş

Sahtekar Gerçek

Bir çınarın gölgesinde ,
Yürümek gökyüzüne ,
Kendini bulmak,
Umarsız hoyrat bir karıncanın mücadelesinde,

Miskin bir beden derinliğinde ,
Kıymetli mi kıymetli gözde.
O beden ki senin gözünde,
Bir beden ki senin zihninde.

Ne aradınız bu sonsuz çölde,
Ne buldunuz vardığınız yerde,
Rüyadan öte hülyadan hallice,
Yaşamak böyle ızdırap içinde.

Kaybedecek hiç bir şey kalmamış ömür de,
İnsan hiç kazanmadığını anlıyor günden güne.
Şimdi us(akıl) hiç olmadığı yerde,
Hokkabazlığın kahramanlık olduğu bu devirde.

Oğuzhan Okumuş

Saklambaç

Şu anda sen yatağında ne tarafa döndün acaba,
Şu an bulunduğun alemde neler görüyorsun,
Ram uykusunda,
Bir kabusun ortasında,
Benim kaç arşın uzağımda duruyorsun.

Ben gözümü kapatsam bir türlü ,
Açsam bin bir türlü yaşıyorum seni,
Her türlüşünü halledeceğim aslında ,
Zaman içinde döneceğini bilsem bana.

Bak geçen zaman gelmez geri,
Bunu anlamak için ,
İlla saçlarına beyaz mı değmeli.

Güneş gibi,
Ay gibi ,
Varsa içinde sevgi,
Değecek mi ömür boyu gizlediğine bizi.

Oğuzhan Okumuş

Sanki

Nuh'un gemisinde olanlar gibi,
Aradım durdum hikmeti.
Zerre umudum kalmamıştı ki,
Açıldı birden bilinmezlerin şehri.
Ne tarafa gitmeli şimdi.
Okuduklarım da yazdıklarım gibi belli,
Gelecek her şeye hazır mıyız sahi,
Ulaşmak yolculuktan iyiydi hani.
Zaman, yeni bir şey daha öğretecek gibi.
Hazırlığımız da yok ki.
Anlamak kolay değil bunca olup biteni,
Ne olacaksa olmuş da biz fark etmemişiz sanki.

Oğuzhan Okumuş

Satılmış

Aygın baygın hali belli ki henüz yeni uyanmış,
Kahve gözleri kim bilir nereye dalmış.
Kapı eşiğinde yüzüne soğuk çarpmış,
Bundan olsa gerek o gül yüzü kızarmış.
Seneler geçmiş köhne karanlıkta kalmış,
Çocuk yaşta koynunda bir hayvan sarmış.
Derdini ne bilen ne gören varmış,
Yıllar evvel onun umut defteri kapanmış,
Kaderi böğüren bir hayvanın insafına kalmış.
Niceleri gibi o da 3 kuruşa satılmış.

Oğuzhan Okumuş

Seksen yıl

Derin bir sessizlik yankılanır içimde,
Ufuk, kızıl bir perde ateşler içinde,
Son nefes alındı dün gece.

Tam seksen küsür yıl önce,
Bir bebek ağlaması duyuldu yeryüzünde,
Seksen yıl sonra can buldu,
Cansız bir beden içinde...

Oğuzhan Okumuş

Seküler aşk

Sen yoksun,
Güneş doğmuş,
Gün batmış neyime.

Sen yoksun,
Bahar gelmiş,
Güz olmuş neyime.
Sen yoksun,
Yaşamışım,
Ölmüşüm neyime.
Sen yoksun,
Sen yoksun,
Sen yoksun ya,
Yokluğunun ağırlığı,
Her gece omuzlarımda,
Yokluğun boğazımda ,
Boğazım ipin ucunda.

Oğuzhan Okumuş

Sen

Bir dűş görűyorum önce,
Aklıma sen dűşűyorsun sonra,
Dűş uçup gidiyor da,
Sen kalıyorsun aklımda.

Oğuzhan Okumuş

Sen ve sensizlik

İstemli yahut istemsiz,
Bir el beş parmakla avucuma değer,
O an bir şey göğüs kafesi mi deler,
İşte burası yaşamın anlamına ulaştığı o yer.

Bir sokak köşesi,
Milyonlarca ölünün yaşağıdı şehirlerin merkezi,
Her neresi fark etmeksizin yer neresi,
Bir an olsun duymak senden gelen sesi,
Gerisi boş lakırtı ve gürültü hissi.

Gülüşün sevginin aks-i misali,
Bunun dışında herkes her şeyi ile aksi.
Senden uzak kalma fiili yahut hayali,
Larcivertin ötesi siyaha yakın bir mavi.
Deniz gereksiz düşüncesinde dahi boğuldum inan ki.

Oğuzhan Okumuş

Senden Sonra

Senden bir adım öteye gittiğim gün,
Cıvıl cıvıl kuşlar göçtü bu şehirden,
Mas mavi gökyüzü karardı birden,
Sen mi verdin bana bu gözleri bilmem,
Senden sonra nereye baksam bir şey görmem,
Senden sonra yaşarım desem diyemem,

Oğuzhan Okumuş

Seni Hiç Görmedim

Seni hiç görmedim,
Yalnız delice bekledim,
Güneşin doğuşunu izledim,
Şana hasret yolları gözledim,
Ömrüm de nice yılları eyledim,
Seni gözlerim dolu bekledim,
Tam umudu def eyledim,
Sokağın başını gözledim,
Seni sokağımda hiç görmedim,
Seninle yaşamak istedim,
Sensizliğin düğümünü çözemedim,
Buldum derken yitirdim,
Ben hep seni bekledim,
Nihayet sana varmak nedir bildim,
Artık mutlu ölebilirim,
Dedim ya yalnız seni bekledim,özledim.

Oğuzhan Okumuş

Sensizlik

Bir ömre kaç hayal sığar,
Bir insan kaç kez güler,
Bir ömür nasıl iki olur,
İki ömür nasıl bir,
Ben nasıl ederim,
Ne ederim,
Ne etmeliyim,
Seni her gün bir kez daha nasıl sevmeliyim,
Sen bir ömre sığar mısın,
Seni bir ömre sığdırmak benim adamlığıma sığar mı?
Bunları bir bir anlıyorum
Değil bir bin ömrüm olsa sana doymaz yüreğim,
Ben sensiz her an eksikim,
Tek duam,tek dileğim sensizlik nedir bilmeyeyim.

Oğuzhan Okumuş

Sensizlik Sessizce

Her doğan güneş ile birlikte
Sana gelmek isterim sessizce
Sessizce yanında olmak isterim
Sessizce saçlarını okşamak
Sessizce öpmek isterim gözlerinden
Sessizce yok olmak isterim sende
Sessice sarılmak isterim sana
Oysa ki biliyorum
Şana giden yollar kapalı bu gece
İstesem de gelemem ki sessizce
Yüreğimin sağanak yağmuru
Sessizce süzülür gözlerimden bu gece
Sensizlik yanaklarımdan akıp gidiyor sessizce
Sen yüreğimin en derinlerinden
Sesleniyorsun bana her gece
Buradayım korkma ben seninleyim bu gece
Üzülme bir gün yine buluşacağız sessizce
Sen aldığım nefes
Sen hayatın anlamı
Sen üzerime yağan yağmurumsun sessizce.

Oğuzhan Okumuş

Ses

Bir ses bazen ışık olur gecelerime,
Ki ses kulaklarıma hiç değmese de.
Öyle ki duyan yok onu,
Şimdi ses ışıktan hızlı mı oldu ?
Madem ki ayan beyan ortada olan halim bu,
Ses kesilmesin diye gözümde yok uyku,
Şimdi anlıyor musun sesindeki huzuru.

Oğuzhan Okumuş

Ses*

Sana dair senden bir parça ses,
Kararmış yüreğimi huzura erdiren nefes,
Geçmişten geleceğe doğan güneş ,
Bir başıma kaldığımda bana eş,
Bir çokları için ehemmiyetsiz fakat benim için her şey,
Sende bir parça bende bin parça olan şey ,
Soluksuz kalmış sende bu ses,
Korkma! yaşatacağım seni ruhumdan çekilse de son nefes.

Oğuzhan Okumuş

Sevda Doğuyor

Kulaklarım da yalnızlık uğultusu,
Nerede yürekli insanların ordusu,
Dört köşeye atılmış pusu,
Cihana yeter ayrılık korkusu,
Havada sevda kokusu,
Bana sen gerek ne ekmek ne su,
İşte sevdanın doğum sancısı bu.

Oğuzhan Okumuş

Sevgi

Sevgi varsa gönülde,
Gönül vardır bedende,
Sen hiç gönül arama,
Sevgi nedir bilmeyende.

Oğuzhan Okumuş

Softa

Işıl Işıl güneşin altında,
Dolanıp duran bedbaht softa,
Tepede asılı duran mavi tavanda,
Senin için bin ders var aslında,
Sen caka satmak derdine düştün ama,
Dünya Güneş etrafında dönüyor her dakika,
Vaktin bile vakti geliyor da,
Senin aklın nerede kaldı acaba softa,
Bak tavan kızıl renk alacak yakında,
Senin kafa varsa yoksa zifiri karanlıkta,
Kafana uygun renk arıyorsan etrafta,
Yalnız gecenin kör vaktinde çık yola,
Sakin kafanı kaldırıp bakma arşa,
Ayı ve yıldızları görür dönersin şaşkına,
Softa artık şu gerçek meseleyi anla,
Bu alemde en karanlık diyar senin yıllardır taşıdığın başta.

Oğuzhan Okumuş

Son Dünya

Dün ki yakın uzak oldu,
Bugün şehri irak oldu,
Geleni gideni sondu,
Diye diye yürek soldu,
Derken sabah oldu,
Bahçeme kuşlar kondu,
Güllerim talan oldu,
Artık tamam vakit doldu,
Bedenim toprağa kondu,
Dünyanın rengi soldu.

Oğuzhan Okumuş

Sonra

Görmenin kıymetini zifiri karanlıkta,
Sevmenin kıymetini gönülsüz olanda anlarsın,
Ama ne görmenin nede sevmenin
Bir anlamı olmaz hayatında bundan sonra.

Oğuzhan Okumuş

Soru

Yaşamak
Bugün bu hengamede var olmak
Ne için....

Oğuzhan Okumuş

Söz

Bir parça tebessüm,
Bin anlam kazanıyor senin gözlerinde,
Bir parça tebessümün en içten gülen gölgesinde,
Bir çift yürek,
Ömrü paylaşmak üzere,
Sözleştiler göz göze.
Her şeyin ötesinde,
Her şeye inat birlikte.

Oğuzhan Okumuş

Şa şa sa

Dağlar denizler aşacak yaşta,
Bu ne durgunluk başta,
Hadi kalk gel düşmeden taşa,
Koşalım bağlar bahçeler aşarcasına,
Geride kalmasın dert tasa,
Zamanın da sevmeli sevilmesi ama,
Düşmemeli erken yaşta gönüllere tasa.

Oğuzhan Okumuş

Şehri Kurtuluş

İsmail'in teslim olduğu bu yer,
Devrin karanlığına Güneşin doğduğu ilk yer.

Bu çölün ortasında açan çiçekler,
Yeryüzüne dağıldılar birer birer.

İnanç uğruna çekirgenin de aş olduğu bu yer,
Tırnaklarla kazıldı deve boyu hendekler.

Nice şairler sabahtan akşama methiyeler düzer,
Yine de manayı ifade de yetersiz beyitler.

Denizin denizler olduğu yer,
İçinde bu şehirde doğan güneşi gizler.

Okumakla manaya erdik diyenler,
İnançsız birer putperestler.

Şehre varmayı ermek bilenler,
Şehir içinde doğdu ve öldü Ebu Leheb'ler.

Kurtuluşa varacak olduğumuz yer,
Musallahtan önce yaşadığımız ayetler.

Oğuzhan Okumuş

Şimdi Uzatsam Ellerimi

Şimdi uzatsam ellerimi,
Şağından bir tel yakalasam.
Karanlık dağılsa birden,
Gece yarısı gündüz olsa.
Şimdi uzatsam ellerimi,
Ellerim yüzüne dokunsa,
Yaşamak bu desem sana.
Dünyayı bıraksam bir yana,
Yalnız seni alsam Dünyama,
Şimdi uzatsam ellerimi,
Yapışa bilsem yalnızlığın boynuna,
Sana hasret kollarım da can verse,
Sensizliğin acısını oda benim kadar bilse.
Şimdi uzatsam ellerimi,
Darma dağın yüreğime dokunsam,
Göz yaşlarım avutsa onu,
İçimiz biraz huzur dolsa.
Şimdi uzatsam ellerimi,
Ellerimi tutsam,
Avutsam onları ve yaşama sarılabilesek birlikte.

Oğuzhan Okumuş

Şükür

Kör bir kurşun gibi gözlerin,
Ansızın gelir aklıma.
Çözülür birer birer don tutmuş her hatıra,
Oluk oluk akar ruhumda dört bir yana.

Bir kol boyu uzağımda mutluluk,
Yalnız bir kaç akşam öylece baktı bana.
Sadece bir umut, belkiler bıraktı ardında,
Bilirim gönülsüz toprak zamanla döner taşa.

Şimdi yıldızsız geceler misali,
Matemi yaşar oldum kara kara.
Sanma bu sözlerde isyan var sana,
Senden gelen her şey şükürdür bana.

Oğuzhan Okumuş

Tekne

Adını çoktan unuttuğum bir cadde,
Unutmak kolay mı her Şeyi birden bire.
Geçip giden günler gibi,
Her Şeyi bıraksam geride,
Benden geri ne kalır size.

Kendi ömrümü seyre daldım,
Gözlerim kapalı bir perde,
Hayat, tekrarı olmayan sahne.
Dekor çoğu zaman aynı olsa bile,
Çeşit çeşit meşakat ve hengame.

Doğru ve yanlış ayrı birer tekne,
Yanlışın binip doğru gittim desem bile,
Henüz varmış değilim hiç bir yere.

Oğuzhan Okumuş

Tel Tel

Kulağımda sağından bir tel,
Saçların ara sıra yüzüme değer,
Ellerin omzumda yüreğin sırtımda gezer
İçinde senin olmadığın kalbi bu can neyler.

Oğuzhan Okumuş

Terk-i Terk

Denizde bir gemi,
Gemide bir deli,
Delide bir sevgi,
Bugün
Sevgi deliyi,
Deli gemiyi,
Gemi denizi terk etti.

Oğuzhan Okumuş

Ters Giden Şeyler

Güneşin kucağında mor menekşe,
Bugün ruhumun derinlerinde neşe,
Yaşlandığım ağacın adıdır meşe,
Gönül bu varmak ister eşe,
Bir karınca varmak üzere leşe,
Onunda bundan haberi olsa keşke.

Oğuzhan Okumuş

Toprak

Başlangıç benzeri bu bitiş,
Yalnızlık istikametinde geliş ve gidiş.
Bir avuç topraktır,
Hem başlangıç hem de bitiş.

Oğuzhan Okumuş

Turşu

Perişanlık ağızımda kalan son lokma,
Yıllar evvel yanan ateş söndü koynumda.
Dost düşman yatar olduk koyun koyuna,
Perhiz uymaz oldu turşuya,
İşin içinden çıkamadım ve boğuldum şu anda.

Oğuzhan Okumuş

Tutsak

Ne aradisa gönül ondan irak,
Dünya, dört yanı örülü tuzak.
Bu düzende nen varsa sal getsen bırak,
Gelecek olan edilemez edilemedi tutsak.

Oğuzhan Okumuş

Tüm Yollar

Seninle yağmurda ıslanmak,
Karlar da yuvarlanmak,
Çiğ gibi büyüme,
Çığır açmak istiyorum.
Yalnız seninle doymak,
Soğan soymak,
Aç kalmak istiyorum.
Yollar boyu sana koşmak,
Seni alıp dağlar aşmak,
Yeni diyarlara varmak,
Seninle var olmak istiyorum,
Tüm yollar sana çıkıyorken senden ayrı kalmaya inan dayanamıyorum.

Oğuzhan Okumuş

Uluabat Gölü

Yeşile boyanmış doğal bir bahçe parlar gözlerimin içinde,
Sol yanımda kalp misali gölden bir çeşme,
Kahverengi, yeşil ve gri,
Derin bir mana kazanıyor mavi ile birleştiğinde,
Varmak üzereyim yaşamının o çocuksu şehrine,
Duyuyorum ve görüyorum,
kanat sesleri ve kuş sesleri dans ediyor ılık esen rüzgar eşliğinde,
Tam olarak şu anda eti kemiği yaran çoşkun bir çümbüş var içimde.
Oğuzhan Okumuş

Umutsuzbul

Işık yok,
Yok ses,
Dört yanı çile,
Bir köşede çilekeş,
İnce bir perde gibi gece keşmekeş.
Sadelikten bi haber yaşamı,
Çıkmaza yakın sokakları,
İnsan boğazlayan suları,
Geçildi, geçilmez denilen surları.
Gelde şimdi dinle,
İstanbul'u gözlerin kapalı.

Oğuzhan Okumuş

Uyku

Yere serilmiş hayallerin seyrine daldın,
Karanlığın göbeğinde henüz doğmamış güne aldandın.
Sandın ki bu bir rüyadır uyuyup uyandığın,
Boğazında düğüm oldu o güzel diye beklediğin yarın.
Ömrünce hiçler deryasına daldın,
Var dediklerin yok oldukça yandın.
Her şeyin sebebine kendini neden saydın,
Nedenler de tükendi bir sen kaldın.
Artık geri dönülmez yollara vardın,
Uyku halin artık uyanmaya yakın,
Aman ha uykusuz kaldım deme sakın.

Oğuzhan Okumuş

Uyku Hali

Taş ile kumun,
İyi ile kötünün birbirine karıştığı,
Güneşin günü ardında bırakmak için yarıştığı,
Kışları kimselerin uğramadığı,
Yazları havluların da sahipsiz kaldığı,
Yarı çıplak bedenlerin,
Yarı tuzlu su ile buluştuğu,
Vakti ile ufukta kızıl çizgilerin oluştuğu,
İnsanların zaman içinde ayrılıp kavuştuğu,
Kiminin huzur kiminin şifa bulduğu,
Benim seni sen olarak gördüğüm belki de son yerdeyim.

Burada her şey çok güzel,
İçinde senin olduğun her an gibi.
Burada ayrılık yok,
Sensiz hiç bir şey olmadığı gibi.
Sen ve sesin,
Sen ve gözlerin...
Hiç konuşmasan bile,
Anlıyorum seni burada.
Hiç yaşamadığın için,
Ölümsüz doğdun bu diyarda.
Sen mutluluk ezgileri dolamış diline ,
Mırıldanırken kendi kendine,
Ben seni bir an daha yaşatmak uğruna ,
Can veriyorum yarı cansız bir bedeninin içinde.

Oğuzhan Okumuş

Vakıf

Yaya geldik,
Atlara bindik,
Daire çizdik,
İleri gittik,
Attan indik,
Demire bindik,
Hep istedik,
İstek ölçüsünde bazen verdik,
Fayda-çıkarcı göz ettik,
Hep insanlıktan söz ettik,
Kendimizi bilmezden her şeyi biliriz geldik,
Toplaştık bir araya geldik,
Toplaşıp bir araya geldiler,
Denk geldikleri vakit cenk ettiler,
İstisnası çıktı dahilini dışına,
Geri kalan vakfeyle ömrünü şeytana.

Oğuzhan Okumuş

Vakit Gelme Vakti Değil

Bugün sana gelinecek gün değil,
Bugün senden gidilecek gün hiç değil,
Ne gün...gün bugün,
Ne de ben...benim bugün,
İşte bu anlamsız döngü başladı senin gittiğin gün.
Şimdi sen bir yerlerden çıka gelsen,
Hala yaşanacak bir şeyler var desen,
Beni bu kargaşadan alıp götürsen,
Ben yine de bulamam artık bende sen.
Sana şimdi satırlar dolusu kelime hecelesem,
Yine de anlatamam derdimi bir bilsen,
Vakit gelme vakti değil desem,
Artık son gidişinde kaldığını bilsen,
Bir daha değil bin daha gelsen,
Artık ne sen...sen ,Ne de ben....ben.

Oğuzhan Okumuş

Vakti Vakit

Sanırım vakit geldi,
Bir söze bin mana yüklendi,
Karşılıklı bir çift göz nemlendi,
Ezelden beri bu böyleydi
Her kavuşmaya bir ayrılık gizlendi,
Son sözler boğazlarda düğümlendi
İşte şimdi canı canandan alma vakti

Oğuzhan Okumuş

Veda

Öğle vakti soldu gözlerimde ki fer,
Kalmadı gündüz gözü aydınlık bir yer.
Bu nasıl hayr bunun neresi şer,
Gittiler gitmezciler birer ikişer.
Boğazımda kandan ılık bir düğüm,
Cümleleri boğazlama vakti bugün.
Ne gel derim nede gelirim artık,
Yarım yamalak ve her şey yıkık.

Oğuzhan Okumuş

Vedalar Silsilesi

Vedalar silsilesi bir hayatın aksinde,
Mutluluk raks ediyor aksine.
Darma duman semtlerde,
Derme çatma evlerde,
Huzur yanıyor kandil niyetine.
Neyin, nasıl olduğuna kanaat getirmeden önce,
Sonlu sonsuzluk içine girişme,
Bir an evvel otur, kendi kendine.
Olduğun dışında görünme kimseye,
Önce sen, seni dinle,
Önce bir bul yolculuk hangi yöne.
Unutma! Masallarda yer alan, mutlu sonlar,
Yer almaz, insanın yaşam mücadelesinde...

Oğuzhan Okumuş

Vicdan

Vicdan, insan yargıcı...
Hak yiyenin kırbaacı,
Ölmeden bitmez acı,
Öyle hemen almaz canı,
İnim inim inletir hacı,
Yedinse bir hakkı tatlı yahut acı.
Mahkemededen karar çıkartan hakime bacı,
Sanma kendini nizamı yaratan gacı.
Kararın sahibi belli bizler yalnızca aracı.

Oğuzhan Okumuş

Yakarış

Biz ne pergele benzeriz ne daireye,
Biz yüreği yangın dolu iki beden içinde bir pervane,
Dünyaları dolaşacak olsak varamayız birlikte varacağımız yere,
Bizi ayrılıklar paramparça eyler de,
Sesimiz çıkmaz ciğerlerimiz yansa bile,
Dünya beddua alsak da yaşasak bile,
Yanamayız ayrı geçen günler kadar yine de,
Bende olanın zerre kadarı var ise sende,
Benim kadar yandın demektir sende,
Gel etme eyleme,
Gel ne olur yine,
Bıraktığın yerden bir adım gitmedim öteye,
Gel bul çıkar beni gün yüzüne,
Inan muhtacım o gl yüzüne.

Oğuzhan Okumuş

Yakarış 2

Biz ne pergele benzeriz ne daireye,
Biz yüreği yangın dolu iki beden içinde bir pervane,
Dünyaları dolaşacak olsak varamayız birlikte varacağımız yere,
Bizi ayrılıklar paramparça eyler de,
Sesimiz çıkmaz ciğerlerimiz yansa bile,
Dünya beddua alsak da yaşasak bile,
Yanamayız ayrı geçen günler kadar yine de,
Bende olanın zerre kadarı var ise sende,
Benim kadar yandın demektir sende,
Gel etme eyleme,
Gel ne olur yine,
Bıraktığın yerden bir adım gitmedim öteye,
Gel bul çıkar beni gün yüzüne,
Inan muhtacım o gl yüzüne.

Oğuzhan Okumuş

Yaksın

Yan gönlüm yan,
Bakıp da göremediğin,
Uzanıp tutamadiğın aşkına yan,
Donup kalan zamana,
Çırpınıp duran yüreğine yan,
Yan ki gündüzler geceleri,
Geceler yalnızlığı,
Yalnızlık hasreti,
Hasret özlemi,
Özlem geçmek bilmeyen günleri yaksın.

Oğuzhan Okumuş

Yalan

Senin adın yalan ,
Seninle yaşanan geçmiş günlerin hepsi yalan.

Oğuzhan Okumuş

Yalancı Sevgili

Elin yine varır birine,
Belki dilin bile varır söylemeye,
Yalan olduğunu bile bile,
Zamanın birinde,
Seviyorum dersin yine

Güller açsa da çehren de
Yeniden yaşamak istesen bile,
Artık çok geç kaldığını göre göre,
Zamanın birinde
Seviyorum dersin yine.

Oğuzhan Okumuş

Yalnızlık Limanı

Şensiz hayat,
Öylece dalıp gitmek gibi,
Ne olduğum yerde,
Ne gittiğim yerde varlığım,
Bu hengame içinde vardığım,
Limanın adıdır yalnızlığım.

Oğuzhan Okumuş

Yana Döne Ara

Bugün ayrı yollarda yürüyor olsak da
Bir gün kavuşacağımızı ikimizde biliyoruz
Bazen ayrı bazen aynı istikamette yürüyor
Ayrı gayrı hayaller kuruyor
Birlikte olacağımız yarınları düşünüyor
Bu düşünce ile avunuyoruz
Bazen ağlıyor bazen gülüyoruz
Mas mavi bir şemsiyenin altında
Günün birinde kavuşmayı bekliyoruz
Birbirimizden habersiz birbirimize bağlı yaşıyoruz
Emin ol ikimizde birbirimizi arıyoruz
Ama her şeyin bir zamanı olduğunu gözden kaçırıyoruz

Oğuzhan Okumuş

Yanılığı

Bir parçada ihtişam,
Bin parçada perişan.
Ara ki bulunsun heyecan,
Sistemler kazan,
Kepçeciler insan.
Kuyular kazan,
Bir birini vuran insan.
Var eden yahut üreten belli ki olamaz insan.

Oğuzhan Okumuş

Yarım Kaldı

Yüksek ağaçlar ve deniz,
Her ikisinde sevilir ayrı yada bir.
Yaprakların umarsız sürtüşmesi,
Dalgaların kıyı ile didişmesi.
Ve çıkan sesleri...
Ruhların alçalan yükselen sohbeti,
Kurtarıyor dalgaların sessizliğini.
Her yer kedi ve çaylar demli,
Ruhum zaman aralığında sıkışıp kalmaktan dertli,
Bir hikmetim olsa uzatabilsem anı,
Bedenim aç kalmaya da razı.
Sıradan olan şeyleri nedir kılan farklı,
Ruhum bu hikayeden buruk kalktı.
Belli ki bir şeyler yarım kaldı.

Oğuzhan Okumuş

Yarım Yamalak

Bir ayrılık rüzgarı esip durdu yüreğimizde,
Durulamadık seninle şöyle göz göze ,
Oysa ne güzeldir sevdayı yaşamak seninle,
Ben neye sarılsam bulamam sende ki huzuru içimde,
Yine yeniden geçmişe düşmeden ,
Buluşmak nasip olur mu gelecekte,
Bizi bir yazan kalemlerin sahibine,
Sayfalar dolusu yalvardım ayrı düştükçe,
Hiç kadar değeri yok ömrün,
Bir tek renk dahi görmez gözüm ,
Titrer durur gönlüm ,
Ne zaman aklıma geldiyse benden uzak düşüşün ,
Öyle bir yaşamak düşün ,
Yarım yamalak ve aksak ,
Tat ve tuzdan uzak,
Her şeyi tam fakat yatalak ,
Anlamsız sensiz anlam aramak,
Sen sar beni ötesi toprak.

Oğuzhan Okumuş

Yaşama Dair

Ardı sıra dizilmiş apartmanlar,
Kasvet yüklü sanki sokaklar,
Gözlerimde alabildiğine duman,
Kızılı gri tonlara boğan.
Avare gibi dolanıp duran,
Kargalar mı yoksa bu karanlık gökyüzünü yaratan,
Sanmam.

Köşe başında bir adam,
Karga sesleri ve aralıksız yükselen duman,
Gelmene yakın fakat henüz gelmediğin bir an,
Umut ve heyecan,
Ve sen adım adım yaklaşan,
Daha köşe başına varmadan,
Dağılır kasvetli sokaklardan duman,
Sen ki o sokağa adım attığın an,
Mevsimin kış, vaktin akşam olduğuna ben inanmam.

Oğuzhan Okumuş

Yaşanmayan

Sular seller gibi geçti zaman,
Durmak bilmedi bir an.
Dönüp bakmaya fırsat kalmadan,
Yaşandı ne varsa yaşanmayan.

Oğuzhan Okumuş

Yavan

En masum hallerin,
Velhasıl deli yönlerin.
Sensiz senli günlerin,
Neşesi yok sensizliğin.
Bir tebessüm şenliğin,
Kadim dostum sevgin.
Senden ayrı divan,
Yokluk değerinde an.
Soğuk ve yavan,
Sensiz sarıldığım yorgan.

Oğuzhan Okumuş

Yaz Gecesi

Ilık bir yaz gecesi,
Sirt üstü toprağa serilmiş bedenim.
Hava açık, ay parıl parıl,
Yıldızlar nokta nokta parlıyor gökte.
Gecenin sessiz çığlıklarını dinliyorum,
Dumanı henüz tüten bir ateş gibi yanıyorum.
Usul usul ve ılık ılık.
Aklımda aç yatan çocukların düşkünüğü,
Buna mukabil yaşamının yüzsüzlüğü.
Bir lokma ekmek üretecek değilim açlara,
Veren belli aracı olsak kafi diyorum yıldızlara.
Bir insan hayatına dokunma faydasına,
Ulaşmak için yaşamak dahi yetiyor,
Bugünde var olmaya.

Oğuzhan Okumuş

Yazgı

Keramet aramam sende
Sen kendini bilsen de bilmesen de,
Gelsen de gitsen de.

Oğuzhan Okumuş

Yok Sayma

Bağı bağ yapan bahçivandır sanma,
Şen sakın ola sevginin gücüne kanma,
Önce bir yüreğini yokla,
Orada var olanı yok sayma.

Oğuzhan Okumuş

Yokluk

Bu akşam diğer akşamlardan farklı,
Bu akşam da hü zün ve keder saklı,
Zamanın gençliği ölüm uykusuna yattı,
Nerede bu gençleri kurtaracak atlı,
Vuslat taşıyan vapur da limandan kalktı,
Nalbant ; akşam oldu dedi,dükkan kapattı,
Asırlık şehirlerin üzerinde ki güneş battı,
Limanda başı boş gezen aç bir kaç martı,
Gecenin karanlığın da yapayalnız kaldı,
Nerede bu yokluğu var eden tanrı.

Oğuzhan Okumuş

Yol

Salkım söğütlerin sıralandığı bir yol,
Nereye gitsem benimle yüreğimde ki kor.
Yaşamak mı ölmek mi bir bana sor,
İkisi de belirsiz birer yol.
Nerede insanı hayata bağlayan kol,
İz sürüyor yığınlar sıralanmış kol kol.
Bulunmazı bulana sor,
Yok dünya üzerinde meşaketsiz yürünen yol.

Oğuzhan Okumuş

Yolculuk

Beyaz Őeritler çizgi oldu gözlerimde,
İssız sokaklar geiyorım uykulu Őehirlerde,
Dışarıda hayat hareket halinde,
Gecenin de keyfi yerinde.
Bir camın ardından geçip gidenleri izliyorum bende.
Keşke bu yolculuk hiÇ bitmese.

Sarı sokaklar güne hazırlık peşinde,
Fırınların bacaları tütüyor ince ince.
İnsan diyorum kendime,
Yalnız olmak istediği yerde kendinde.
Birden yüreğim süzölüyor dilime,
Yüreğim diyorum liğme liğme.
Her Şeyin sona vardığı bir yerde,
Keşke bu yolculuk hiÇ bitmese.

OĞuzhan Okumuş

Yuvarlak Küre

Bir yuvarlak küre,
Ayırmış biri onu sekiz yöne,
Bu yönlerden bazıları benzer birbirine,
Birine yaklaşacak olsam uzak kalıyorum ötekine

Bir yuvarlak küre,
Küre içinde küre,
Yeraltı, denizaltı daha nice,
Ne zaman çözülecek bu bilmece.

Bir yuvarlak küre,
Döner bir çizgi üzere,
Zaman..zamanla yarışır bu çizgi de,
Kürenin bundan haberi yok belki de.

Bir yuvarlak küre,
Ateşli bir dostum var der bilmeyene,
Dost ile sohbet için gide gele,
Bir yanar bir donar kendi içinde.

Bir yuvarlak küre,
Dili yok belki de,
Göz ola onu göre,
Kalmadı kalmayacak kimseye.

Bir yuvarlak küre,
İnsan için yalnız bir misafirhane,
Misafir hoş karşılanır mı ?
Her girdiği mecliste.

Bir yuvarlak küre,
Yalnız bir rüya bize,
Biz kimiz diyene,
Ne dersen de beyhude.

Oğuzhan Okumuş

Zaman

Bir kalem bir insandan ne alır,
Ne alırdı doldurur kağıtları,
Bir insan kalemi olmadı mı yazamaz mı bu satırları,
İnsan insana denk gele dursun,
Kavrar boşlukta sallandığı hoyrat geçen yılları,
O yıllar ki ömürden aldı,
O yıllar ki geride kaldı,
Zaman bizi de harcadı ve yıllarca doymadı,
Şimdi akrebe denk düşmüş olacak ki yelkovan,
Bizden eli eteği çekti zaman,
İnsan insan denk geldiği zaman,
Dursun ister inan ki zaman.

Oğuzhan Okumuş

Zamanın Duvarları

Ne duvar kaldı ne han,
Çamlıbel de gitti geldi zaman.
Âtlar dan hızlı koşar oldu insan,
Artık geçilmez dağların ardı bir an,

Yolları yaran tekerlek sesleri,
Dönmeye gerek yok artık, ileri geri,
Gökyüzünde uçuyor tenekeleri,
Ara ki bulasın var mı yolsuzun tekeri.

Bugün her şey ileri,
Yalnız insan, insanlıkta geri.
Bilimin işlevsel niteliği,
Yarattı insan biçen insansız gereçleri,
Bir yanda yaşama sevinci,
Diğer yanda ölümün soğuk sessizliği.

Oğuzhan Okumuş

Zelzele

Bir toz bulutu doldu birden bire genzime,
Gündüz vakti karanlık çöktü,
Bir Sonbahar gününde.

Bir Sonbahar gününde,
Etten ve kemikten harç yaptınız,
Çalarak inşaa ettiğiniz kirişlere.

Peki ya değdi mi?
Hayatımı yerle bir ettiğimize.

Durmak bilmesin vicdanınızda zelzele,
Ömrümün sonbaharında son sözüm budur size.

Oğuzhan Okumuş

Zihin Oyunları

Bir dağın yamacında,
Bir ovanın sonunda,
Bir papatya kucağımda,
Kuzu sesleri kulaklarımda,
Güzel düşler aklımda,
Güneş batarken bu yanda,
Güneş doğuyor o yanda,
Neler saklı yarında,
Bilsem keşke Şu anda,
Kuzu kurt kafamda,
Papatya duvarlar arasında,
Bir odanın ortasında,
Olanca yokluk var aslında.

Oğuzhan Okumuş